

หลักสูตรโรงเรียนบ้านเตาบ่า

พุทธศักราช ๒๕๕๓

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช
๒๕๕๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต ๒
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

ประกาศโรงเรียนบ้านเตาป่า

เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรโรงเรียนบ้านเตาป่า พุทธศักราช ๒๕๕๓
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

.....
เพื่อให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สอดคล้องกับสภาพความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ เป็นการสร้างกลยุทธ์ใหม่ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคล สังคมไทย ผู้เรียน มีศักยภาพในการแข่งขัน และร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในสังคมโลก ปลุกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกในความเป็นไทยมีระเบียบวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมและยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขเป็นไปตามเจตนารมณ์มาตรา ๘๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามในมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ และคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีมติเห็นชอบให้ใช้หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กระทรวงศึกษาธิการ จึงประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ดังปรากฏแนบท้ายคำสั่งนี้ แทนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ เกือบไขและระยะเวลาการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ให้เป็นไปดังนี้

๑. โรงเรียนต้นแบบการใช้หลักสูตรและโรงเรียนที่มีความพร้อม ตามรายชื่อที่กระทรวงศึกษาธิการ ประกาศ

๑) ปีการศึกษา ๒๕๕๒ ให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๖ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และ ๔

๒) ปีการศึกษา ๒๕๕๓ ให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๖ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และ ๒ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ และ ๕

๓) ปีการศึกษา ๒๕๕๔ เป็นต้นไป ให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ทุกชั้นเรียน

ทั้งนี้ปีการศึกษา ๒๕๕๓ โรงเรียนบ้านเตาป่าเป็นโรงเรียนที่จะต้องใช้หลักสูตรแกนกลาง ศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ พร้อมกันทุกระดับชั้น และได้จัดทำหลักสูตรโรงเรียนบ้าน เตาป่า โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๓ จึงประกาศใช้หลักสูตรโรงเรียนตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไป

.....
(นายถนอม บุญเรียน)

ประธานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

.....
(นายวิทยา นนทันทา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเตาป่า

คำนำ

กระทรวงศึกษาธิการ ได้พัฒนาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ที่มีความเหมาะสม ชัดเจน ทั้งเป้าหมายของหลักสูตรในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา โดยได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อใช้เป็นทิศทางในการจัดทำหลักสูตร การเรียนการสอนในแต่ละระดับ นอกจากนี้ได้กำหนดโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ในแต่ละชั้นปีไว้ในหลักสูตรแกนกลาง และเปิดโอกาสให้สถานศึกษาเพิ่มเติมเวลาเรียนได้ตามความพร้อม และจุดเน้น อีกทั้งได้ปรับกระบวนการวัดและประเมินผลผู้เรียน เกณฑ์การจบการศึกษาแต่ละระดับและเอกสารแสดงหลักฐานทางการศึกษาให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และมีความชัดเจนต่อการนำไปปฏิบัติ

จากเหตุผลที่กล่าวมา โรงเรียนบ้านเตาป่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต ๒ จึงได้จัดทำหลักสูตรโรงเรียนบ้านเตาป่า พุทธศักราช ๒๕๕๓ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ขึ้น เพื่อกำหนดกรอบทิศทางในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในเอกสารนี้ ช่วยทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นผลคาดหวังที่ต้องการในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ชัดเจนตลอดแนว ซึ่งจะสามารถกันพัฒนาหลักสูตรได้อย่างมีคุณภาพ และมีความเป็นเอกภาพ อีกทั้งยังช่วยให้เกิดความชัดเจนเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนรู้และช่วยแก้ปัญหาการเทียบโอนระหว่างสถานศึกษา

ขอขอบคุณ ผู้ที่มีส่วนร่วมจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต ๒ บุคลากรของโรงเรียนบ้านเตาป่า ชุมชน ตลอดจนผู้ปกครอง และนักเรียน ซึ่งช่วยให้หลักสูตรมีความสมบูรณ์และเหมาะสมต่อการจัดการศึกษาเพื่อเด็กและเยาวชน

(นายวิทยา นนทินภา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเตาป่า

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ความนำ	๑
ความสำคัญ	๑
ลักษณะของหลักสูตรโรงเรียน	๒
วิสัยทัศน์	๔
สมรรถนะของผู้เรียน	๕
คุณลักษณะอันพึงประสงค์	๖
โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียน พุทธศักราช ๒๕๕๓	๗
วิสัยทัศน์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	๑๔
พันธกิจกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	๑๔
สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	๑๕
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้	๑๖
คุณภาพผู้เรียน	๑๗
ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	๑๙
ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้	๔๓
คำอธิบายรายวิชา	๕๓
หน่วยการเรียนรู้	๖๐
การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	๘๕
เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียน	๘๗
บรรณานุกรม	๘๙
อภิธานศัพท์	๙๐

ความนำ

หลักสูตรโรงเรียนบ้านเตาป่า พุทธศักราช ๒๕๕๓ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ เป็นแผน แนวทาง หรือข้อกำหนดของการจัดการศึกษาของโรงเรียนที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ โดยมุ่งหวังให้มีความสมบูรณ์ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา อีกทั้งมีความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต และมีคุณภาพ ได้มาตรฐานสากล เพื่อการแข่งขันในยุคปัจจุบัน

หลักสูตรโรงเรียนบ้านเตาป่า พุทธศักราช ๒๕๕๓ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ประกอบไปด้วย สาระสำคัญของหลักสูตรแกนกลาง สาระความรู้ที่เกี่ยวข้องกับชุมชนท้องถิ่น และสาระสำคัญที่สถานศึกษาพัฒนาเพิ่มเติม โดยจัดเป็นสาระการเรียนรู้รายวิชาพื้นฐานตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้รายวิชาเพิ่มเติม จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นรายปีในระดับประถมศึกษาและกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษาตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

ความสำคัญ

หลักสูตรโรงเรียนบ้านเตาป่า พุทธศักราช ๒๕๕๓ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ มีความสำคัญในการพัฒนาผู้เรียน ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ เป็นแนวทางให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครู ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในการจัดมรดกประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนได้พัฒนาให้บรรลุถึงคุณภาพตามมาตรฐานในการพัฒนาเยาวชนของชาติ นอกเหนือจากการใช้เป็นแนวทาง หรือข้อกำหนดในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้บรรลุ ตามจุดหมายของการจัดการศึกษาแล้ว หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านเตาป่า พุทธศักราช ๒๕๕๓ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ที่จัดทำขึ้นยังเป็นหลักสูตรที่มีจุดมุ่งหมายให้ครอบคลุมชุมชน องค์กรในท้องถิ่น ทั้งภาครัฐและเอกชนเข้าร่วมจัดการศึกษาของสถานศึกษา โดยมีแนวทางสำคัญที่สถานศึกษากำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา ดังนี้

๑. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านเตาป่า พุทธศักราช ๒๕๕๓ ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน ความเพลิดเพลิน ในการเรียนรู้เปรียบเสมือนเป็นวิธีสร้างกำลังใจ และเร้าให้เกิดความก้าวหน้าแก่ผู้เรียนให้มากที่สุด มีความรู้สูงสุด ผู้เรียนทุกคนมีความเข้มแข็ง มีความสนใจ มีประสบการณ์และความมั่นใจ เรียนและ ทำงานอย่างเป็นอิสระและร่วมมือกัน มีทักษะในการอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็น รู้ข้อมูลสารสนเทศ และเทคโนโลยีสื่อสาร ส่งเสริมจิตใจที่อยากรู้อยากเห็น และมีกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล

๒. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านเตาป่า พุทธศักราช ๒๕๕๓ ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ส่งเสริมการพัฒนาด้านจิตวิญญาณ จริยธรรม สังคมและ วัฒนธรรม พัฒนาหลักการในการจำแนกระหว่างถูกและผิด เข้าใจ และศรัทธาในความเชื่อของตน ความเชื่อและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน พัฒนาหลักคุณธรรมและความอิสระของผู้เรียน และช่วยให้ เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบ สามารถช่วยพัฒนาสังคมให้เป็นธรรมขึ้น มีความเสมอภาค พัฒนา ความตระหนัก เข้าใจ และยอมรับสภาพแวดล้อมที่ตนดำรงชีวิตอยู่ ยึดมั่นในข้อตกลงร่วมกันต่อการ พัฒนาที่ยั่งยืนทั้งในระดับส่วนตน ระดับท้องถิ่น และระดับชาติ สร้างให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการ เป็นผู้บริโภคที่ตัดสินใจแบบมีข้อมูล เป็นอิสระ และมีความรับผิดชอบ

ลักษณะของหลักสูตรโรงเรียน

หลักสูตรโรงเรียนบ้านเตาป่า พุทธศักราช ๒๕๕๓ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ เป็นหลักสูตรที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาผู้เรียนในระดับประถม ศึกษ โดยยึดองค์ประกอบสำคัญ ๓ ส่วนคือ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น และสาระสำคัญที่สถานศึกษาพัฒนาเพิ่มเติม เป็นกรอบในการจัด ทำรายละเอียดเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนด เหมาะสมกับสภาพชุมชน และท้องถิ่นและจุดเน้นของสถานศึกษา หลักสูตรโรงเรียนที่พัฒนาขึ้นมีลักษณะของหลักสูตรดังนี้

๑. เป็นหลักสูตรเฉพาะ ของโรงเรียนบ้านเตาป่าสำหรับจัดการศึกษา ตามหลักสูตรแกน กลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ โดยจัดระดับการศึกษาในระดับประถมศึกษา (ชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๑-๖)

๒. มีความเป็นเอกภาพ หลักสูตรโรงเรียนบ้านเตาป่า พุทธศักราช ๒๕๕๓ ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ เป็นหลักสูตรของสถานศึกษา สำหรับให้ผู้สอน นำไปจัดการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย โดยกำหนดให้

๒.๑ มีสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาใช้เป็นหลักเพื่อสร้างพื้นฐานการคิด การเรียนรู้ และการแก้ปัญหา ประกอบด้วย ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

๒.๒ มีสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ ศักยภาพการคิดและการทำงาน ประกอบด้วย สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาอังกฤษ

๒.๓ มีสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม โดยจัดทำเป็นรายวิชาเพิ่มเติม ตามความเหมาะสม และสอดคล้องกับโครงสร้างเวลาเรียน สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ความต้องการของผู้เรียน และบริบทของสถานศึกษา

๒.๔ มีกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียน ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างการเรียนรู้นอกจากสาระการเรียนรู้ ๘ กลุ่ม และการพัฒนาตนตาม ศักยภาพ

๒.๕ มีการกำหนดมาตรฐานของสถานศึกษา ที่สอดคล้องกับมาตรฐานระดับต่าง ๆ เพื่อเป็นเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา จัดทำรายละเอียดสาระการเรียนรู้ และจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพในชุมชน สังคม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓. มีมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน หลักสูตรโรงเรียนบ้านเตาป่า พุทธศักราช ๒๕๕๓ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ เป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานเป็นตัวกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เพื่อเป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีการกำหนดมาตรฐานไว้ดังนี้

๓.๑ มาตรฐานหลักสูตร เป็นมาตรฐานด้านผู้เรียนผลผลิตของหลักสูตรสถานศึกษา อันเกิดจากการได้รับการอบรมสั่งสอน ตามโครงสร้างของหลักสูตรทั้งหมด เป็นแนวทางในการตรวจสอบคุณภาพโดยรวม ของการจัดการศึกษาตามหลักสูตรในทุกระดับ และสถานศึกษาต้องใช้สำหรับการประเมินตนเองเพื่อจัดทำรายงานประจำปีตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัติการศึกษา นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางในการกำหนดแนวปฏิบัติในการส่งเสริม กำกับ ติดตาม ดูแล และปรับปรุงคุณภาพ เพื่อให้ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด

๓.๒ มีตัวชี้วัดชั้นปีเป็นเป้าหมายระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติ รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น ซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเฉพาะเจาะจง และมีความเป็นรูปธรรมนำไปใช้ในการกำหนดเนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอนและเป็นเกณฑ์สำคัญ สำหรับการวัดประเมินผล เพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน ตรวจสอบพัฒนาการผู้เรียน ความรู้ ทักษะ

กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ เป็นหลักในการเทียบโอนความรู้ และ ประสบการณ์จากการศึกษาในระบบ นอกโรงเรียน และตามอัธยาศัย

๓.๓ มีความเป็นสากล ความเป็นสากลของหลักสูตรสถานศึกษา คือ มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศ ภาษาอังกฤษ การจัดการสิ่งแวดล้อม ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีคุณลักษณะที่จำเป็นในการอยู่ในสังคมได้แก่ ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ การตรงต่อเวลา การเสียสละ การเอื้อเฟื้อ โดยอยู่บนพื้นฐานของความพอดี ระหว่างการเป็นผู้นำ และผู้ตาม การทำงานเป็นทีม และการทำงานตามลำพัง การแข่งขัน การรู้จักพอ และการร่วมมือกันเพื่อสังคม วิทยาการสมัยใหม่และภูมิปัญญาท้องถิ่น การรับวัฒนธรรมต่างประเทศ และการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยการฝึกฝนทักษะเฉพาะทาง และการบูรณาการในลักษณะที่เป็นองค์รวม

๔. มีความยืดหยุ่น หลากหลาย หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านเตาป่าเป็นหลักสูตรที่สถานศึกษาจัดทำรายละเอียดต่างๆ ขึ้นเอง โดยยึดโครงสร้างหลักที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ เป็นขอบข่ายการจัดทำจึงทำให้หลักสูตรของสถานศึกษา มีความยืดหยุ่น หลากหลาย สอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการของท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความเหมาะสมกับตัวผู้เรียน

๕. การวัดและประเมินผล เน้นหลักการพื้นฐานสองประการ คือการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน และเพื่อตัดสินผลการเรียน โดยผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัด เพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ

วิสัยทัศน์

หลักสูตรโรงเรียนบ้านเตาป่า พุทธศักราช ๒๕๕๒ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรโรงเรียนบ้านเตาป่า พุทธศักราช ๒๕๕๓

พื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษา ต่อการประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดย มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตาม ศักยภาพ

สมรรถนะของผู้เรียน

หลักสูตรโรงเรียนบ้านเตาป่า พุทธศักราช ๒๕๕๓ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ ๕ ประการ ดังนี้

๑. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมใน การใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร และประสบการณ์ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการ เจรจาต่อรอง เพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วย หลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผล กระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

๒. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

๓. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรม และข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจ ความสัมพันธ์ และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้ มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่ เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

๔. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไป ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการ อยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความ ขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม และสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

๕. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยี ด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการ เรียนรู้ การสื่อสารการทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรโรงเรียนบ้านเตาป่า พุทธศักราช ๒๕๕๓ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

๑. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
๒. ซื่อสัตย์สุจริต
๓. มีวินัย
๔. ใฝ่เรียนรู้
๕. อยู่อย่างพอเพียง
๖. มุ่งมั่นในการทำงาน
๗. รักความเป็นไทย
๘. มีจิตสาธารณะ

โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนบ้านเตาป่า พุทธศักราช ๒๕๕๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้/กิจกรรม	เวลาเรียน					
	ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖
กลุ่มสาระการเรียนรู้						
ภาษาไทย	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐
คณิตศาสตร์	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐
วิทยาศาสตร์	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐
สุขศึกษาและพลศึกษา	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
ศิลปะ	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	๔๐	๔๐	๔๐	๘๐	๘๐	๘๐
ภาษาต่างประเทศ	๔๐	๔๐	๔๐	๘๐	๘๐	๘๐
รวมเวลาเรียน (พื้นฐาน)	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐
รายวิชาเพิ่มเติม	ปีละ ๔๐ ชั่วโมง					
รวมเวลาเรียนทั้งหมด	๑,๐๐๐ ชั่วโมง/ปี					

โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนบ้านเตาป่า พุทธศักราช ๒๕๕๓
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

รายวิชา/กิจกรรม	เวลาเรียน (ชั่วโมง/ปี)
รายวิชาพื้นฐาน	
ท ๑๑๑๐๑ ภาษาไทย ๑	๒๐๐
ค ๑๑๑๐๑ คณิตศาสตร์ ๑	๒๐๐
ว ๑๑๑๐๑ วิทยาศาสตร์ ๑	๘๐
ส ๑๑๑๐๑ สังคมศึกษา ๑	๘๐
ส ๑๑๑๐๒ ประวัติศาสตร์ ๑	๔๐
พ ๑๑๑๐๑ สุขศึกษาและพลศึกษา ๑	๘๐
ศ ๑๑๑๐๑ ศิลปะ ๑	๘๐
ง ๑๑๑๐๑ การงานอาชีพ ๑	๔๐
ข ๑๑๑๐๑ ภาษาอังกฤษ ๑	๔๐
รายวิชาเพิ่มเติม	
ท ๑๑๒๐๑ การอ่าน ๑	๔๐
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	
กิจกรรมแนะแนว	๔๐
กิจกรรมนักเรียน	
ลูกเสือ/ยุวกาชาด	๔๐
ชมรม/ชุมนุม	๓๐
กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	๑๐
รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น	๑,๐๐๐

โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนบ้านเตาป่า พุทธศักราช ๒๕๕๓
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

รายวิชา/กิจกรรม	เวลาเรียน (ชั่วโมง/ปี)
รายวิชาพื้นฐาน	
ท ๑๒๑๐๑ ภาษาไทย ๒	๒๐๐
ค ๑๒๑๐๑ คณิตศาสตร์ ๒	๒๐๐
ว ๑๒๑๐๑ วิทยาศาสตร์ ๒	๘๐
ส ๑๒๑๐๑ สังคมศึกษา ๒	๘๐
ส ๑๒๑๐๒ ประวัติศาสตร์ ๒	๔๐
พ ๑๒๑๐๑ สุขศึกษาและพลศึกษา ๒	๘๐
ศ ๑๒๑๐๑ ศิลปะ ๒	๘๐
ง ๑๒๑๐๑ การงานอาชีพ ๒	๔๐
อ ๑๒๑๐๑ ภาษาอังกฤษ ๒	๔๐
รายวิชาเพิ่มเติม	
ท ๑๒๒๐๑ การอ่าน ๒	๔๐
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	
กิจกรรมแนะแนว	๔๐
กิจกรรมนักเรียน	
ลูกเสือ/ยุวกาชาด	๔๐
ชมรม/ชุมนุม	๓๐
กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	๑๐
รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น	๑,๐๐๐

โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนบ้านเตาป่า พุทธศักราช ๒๕๕๓
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

รายวิชา/กิจกรรม	เวลาเรียน (ชั่วโมง/ปี)
รายวิชาพื้นฐาน	
ท ๑๓๑๐๑ ภาษาไทย ๓	๒๐๐
ค ๑๓๑๐๑ คณิตศาสตร์ ๓	๒๐๐
ว ๑๓๑๐๑ วิทยาศาสตร์ ๓	๘๐
ส ๑๓๑๐๑ สังคมศึกษา ๓	๘๐
ส ๑๓๑๐๒ ประวัติศาสตร์ ๓	๔๐
พ ๑๓๑๐๑ สุขศึกษาและพลศึกษา ๓	๘๐
ศ ๑๓๑๐๑ ศิลปะ ๓	๘๐
ง ๑๓๑๐๑ การงานอาชีพ ๓	๔๐
ข ๑๓๑๐๑ ภาษาอังกฤษ ๓	๔๐
รายวิชาเพิ่มเติม	
ท ๑๓๒๐๑ การอ่าน ๓	๔๐
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	
กิจกรรมแนะแนว	๔๐
กิจกรรมนักเรียน	
ลูกเสือ/ยุวกาชาด	๔๐
ชมรม/ชุมนุม	๓๐
กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	๑๐
รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น	๑,๐๐๐

โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนบ้านเตาป่า พุทธศักราช ๒๕๕๓
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

รายวิชา/กิจกรรม	เวลาเรียน (ชั่วโมง/ปี)
รายวิชาพื้นฐาน	
ท ๑๔๑๐๑ ภาษาไทย ๔	๑๖๐
ค ๑๔๑๐๑ คณิตศาสตร์ ๔	๑๖๐
ว ๑๔๑๐๑ วิทยาศาสตร์ ๔	๘๐
ส ๑๔๑๐๑ สังคมศึกษา ๔	๘๐
ส ๑๔๑๐๒ ประวัติศาสตร์ ๔	๔๐
พ ๑๔๑๐๑ สุขศึกษาและพลศึกษา ๔	๘๐
ศ ๑๔๑๐๑ ศิลปะ ๔	๘๐
ง ๑๔๑๐๑ การงานอาชีพ ๔	๘๐
อ ๑๔๑๐๑ ภาษาอังกฤษ ๔	๘๐
รายวิชาเพิ่มเติม	
ง ๑๔๒๐๑ คอมพิวเตอร์ ๑	๔๐
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	
กิจกรรมแนะแนว	๔๐
กิจกรรมนักเรียน	
ลูกเสือ/ยุวกาชาด	๔๐
ชมรม/ชุมนุม	๓๐
กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	๑๐
รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น	๑,๐๐๐

โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนบ้านเตาป่า พุทธศักราช ๒๕๕๓
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

รายวิชา/กิจกรรม	เวลาเรียน (ชั่วโมง/ปี)
รายวิชาพื้นฐาน	
ท ๑๕๑๐๑ ภาษาไทย ๕	๑๖๐
ค ๑๕๑๐๑ คณิตศาสตร์ ๕	๑๖๐
ว ๑๕๑๐๑ วิทยาศาสตร์ ๕	๘๐
ส ๑๕๑๐๑ สังคมศึกษา ๕	๘๐
ส ๑๕๑๐๒ ประวัติศาสตร์ ๕	๔๐
พ ๑๕๑๐๑ สุขศึกษาและพลศึกษา ๕	๘๐
ศ ๑๕๑๐๑ ศิลปะ ๕	๘๐
ง ๑๕๑๐๑ การงานอาชีพ ๕	๘๐
อ ๑๕๑๐๑ ภาษาอังกฤษ ๕	๘๐
รายวิชาเพิ่มเติม	
ง ๑๕๒๐๑ คอมพิวเตอร์ ๒	๔๐
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	
กิจกรรมแนะแนว	๔๐
กิจกรรมนักเรียน	
ลูกเสือ/ยุวกาชาด	๔๐
ชมรม/ชุมนุม	๓๐
กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	๑๐
รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น	๑,๐๐๐

โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนบ้านเตาป่า พุทธศักราช ๒๕๕๓
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รายวิชา/กิจกรรม	เวลาเรียน (ชั่วโมง/ปี)
รายวิชาพื้นฐาน	
ท ๑๖๑๐๑ ภาษาไทย ๖	๑๖๐
ค ๑๖๑๐๑ คณิตศาสตร์ ๖	๑๖๐
ว ๑๖๑๐๑ วิทยาศาสตร์ ๖	๘๐
ส ๑๖๑๐๑ สังคมศึกษา ๖	๘๐
ส ๑๖๑๐๒ ประวัติศาสตร์ ๖	๔๐
พ ๑๖๑๐๑ สุขศึกษาและพลศึกษา ๖	๘๐
ศ ๑๖๑๐๑ ศิลปะ ๖	๘๐
ง ๑๖๑๐๑ การงานอาชีพ ๖	๘๐
อ ๑๖๑๐๑ ภาษาอังกฤษ ๖	๘๐
รายวิชาเพิ่มเติม	
ง ๑๖๒๐๑ คอมพิวเตอร์ ๓	๔๐
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	
กิจกรรมแนะแนว	๔๐
กิจกรรมนักเรียน	
ลูกเสือ/ยุวกาชาด	๔๐
ชมรม/ชุมนุม	๓๐
กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	๑๐
รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น	๑,๐๐๐

วิสัยทัศน์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาษาไทย เป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรม ก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติ ให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิต ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพ ให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญา ของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

พันธกิจกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำ และรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติ และกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้อง เหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศ ในภาษาไทย

วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ ความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทยซึ่งถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจใน บรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะที่สำคัญ ๕ ประการ ดังนี้

๑. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรอง เพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสาร ด้วยหลัก เหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบ ที่มีต่อตนเองและสังคม

๒. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

๓. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสม บนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจ ความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มา ใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น ต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม

๔. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคม ด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหา และความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

๕. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยี ด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกร่วมในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

[-] อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่าน ได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอและมีมารยาทในการอ่าน

[-] มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการ และมีมารยาทในการเขียน

[-] เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถามตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์ และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

[-] สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำ ในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

[-] เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

[-] อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหารจากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่าง ๆ แยกแยะข้อคิดเห็น และข้อเท็จจริง รวมทั้งจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและนำความรู้ ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้ มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน และเห็นคุณค่าสิ่งทีอ่าน

[-] มีทักษะการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสะกดคำ แต่งประโยค และเขียนข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสม ใช้แผนภาพ โครงเรื่องและแผนภาพความคิด เพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายการต่างๆ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์และมีมารยาทในการเขียน

[-] พูดย่อแสดงความรู้ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู เล่าเรื่องย่อ หรือสรุปจากเรื่องที่ฟังและดู ตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู รวมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือจากการฟังและดู โฆษณาอย่างมีเหตุผล พูดย่อตามลำดับขั้นตอนเรื่องต่างๆ อย่างชัดเจน พูดย่อรายงานหรือประเด็นค้นคว้าจากการฟัง การดู การสนทนา และพุดโน้มน้าวได้อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการดูและพุด

[-] สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ สำนวน คำพังเพย และสุภาษิต รู้และเข้าใจชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ชนิดของประโยคและคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยใช้คำราชาศัพท์ และคำสุภาพได้อย่างเหมาะสม แต่งประโยค แต่งบทหรือยกทรงประเภทกลอนสี่ กลอนสุภาพ และกาพย์ยานี ๑๑

[-] เข้าใจและเห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน เล่านิทานพื้นบ้าน ร้องเพลงพื้นบ้านของท้องถิ่น นำข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ย่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดได้

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๑	<p>๑. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ</p> <p>๒. บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน</p> <p>๓. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน</p> <p>๔. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน</p> <p>๕. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน</p> <p>๖. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน</p>	<p>การอ่านออกเสียง และบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วย คำพื้นฐานคือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวันไม่น้อยกว่า ๖๐๐ คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ใน กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ <p>การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - นิทาน - เรื่องสั้นๆ - บทร้องเล่นและบทเพลง - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น <p>การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๒	๗. บอกความหมายของ เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์สำคัญ ที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน	การอ่านเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ ประกอบด้วย - เครื่องหมายสัญลักษณ์ต่างๆ ที่พบเห็นใน ชีวิตประจำวัน - เครื่องหมายแสดงความปลอดภัยและ แสดงอันตราย
	๘. มีมารยาท ในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน เช่น - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ
	๑. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง	การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของ คำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรอง ง่ายๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่มจาก ป. ๑ ไม่น้อยกว่า ๘๐๐ คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ใน กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย - คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรง ตามมาตรา - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ - คำที่มี รร - คำที่มีพยัญชนะและสระที่ไม่ออกเสียง
	๒. อธิบายความหมายของคำและ ข้อความที่อ่าน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - นิทาน - เรื่องเล่าสั้น ๆ - บทเพลงและบทร้อยกรองง่ายๆ - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	๓. ตั้งคำถามและตอบคำถาม เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	
๔. ระบุใจความสำคัญและ รายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน		
๕. แสดงความคิดเห็นและคาด คะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน		

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๓	๖. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	<ul style="list-style-type: none"> - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	๗. อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะ	การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะ <ul style="list-style-type: none"> - การใช้สถานที่สาธารณะ - คำแนะนำการใช้เครื่องใช้ที่จำเป็นในบ้านและในโรงเรียน
	๘. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน เช่น <ul style="list-style-type: none"> - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ - ไม่ควรแย่งอ่านหรือชะโงกหน้าไปอ่านขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่านอยู่
	๑. อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว	การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่มจาก ป.๒ ไม่น้อยกว่า ๑,๒๐๐ คำ รวมทั้งคำที่เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> - คำที่มีตัวการ์ตูน - คำที่มี รร - คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง - คำพ้อง - คำพิเศษอื่นๆ เช่น คำที่ใช้ ท ธ ถ
๒. อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - นิทานหรือเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่น - เรื่องเล่าสั้นๆ - บทเพลงและบทร้อยกรอง 	
๓. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน		
๔. ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุ		

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๔	<p>เหตุผลประกอบ</p> <p>๕. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน</p> <p>๖. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน</p> <p>๗. อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ</p> <p>๘. อธิบายความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ</p> <p>๙. มีมารยาทในการอ่าน</p> <p>๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง</p> <p>๒. อธิบายความหมายของคำ ประโยค และสำนวนจากเรื่องที่อ่าน</p>	<p>- บทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น</p> <p>- ข่าวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันในท้องถิ่นและชุมชน</p> <p>การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น</p> <p>- หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย</p> <p>- หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน</p> <p>การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ</p> <p>- คำแนะนำต่างๆ ในชีวิตประจำวัน</p> <p>- ประกาศ ป้ายโฆษณา และคำขวัญ</p> <p>การอ่านข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ</p> <p>มารยาทในการอ่าน เช่น</p> <p>- ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น</p> <p>- ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน</p> <p>- ไม่ทำลายหนังสือ</p> <p>- ไม่ควรแย่งอ่านหรือชะโงกหน้าไปอ่านขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่าน</p> <p>การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย</p> <p>- คำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น</p> <p>- คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ</p> <p>- คำที่มีอักษรนำ</p> <p>- คำประสม</p> <p>- อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน</p> <p>- ประโยคที่มีสำนวนเป็นคำพังเพย สุภาษิต ปริศนาคำทาย และเครื่องหมายวรรคตอน</p>

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๕	<p>๓. อ่านเรื่องสั้นๆตามเวลาที่กำหนด และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน</p> <p>๔. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น จากเรื่องที่อ่าน</p> <p>๕. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ</p> <p>๖. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน</p> <p>๗. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน</p> <p>๘. มีมารยาทในการอ่าน</p> <p>๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและ บทร้อยกรองได้ถูกต้อง</p> <p>๒. อธิบายความหมายของคำ ประโยคและข้อความที่เป็นการ บรรยาย และการพรรณนา</p> <p>๓. อธิบายความหมายโดยนัย จากเรื่องที่อ่านอย่างหลากหลาย</p> <p>๔. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น จากเรื่องที่อ่าน</p> <p>๕. วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ใน การดำเนินชีวิต</p>	<p>การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ</p> <p>การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - เรื่องสั้น ๆ - เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - นิทานชาดก - บทความ - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - สารคดีและบันเทิงคดี <p>การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน <p>มารยาทในการอ่าน</p> <p>การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของ บทร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการ์นต์ - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - ข้อความที่เป็นการบรรยายและพรรณนา - ข้อความที่มีความหมายโดยนัย <p>การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ</p> <p>การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - วรรณคดีในบทเรียน - บทความ - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๖	<p>๖. อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม</p> <p>๗. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน</p> <p>๘. มีมารยาทในการอ่าน</p> <p>๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง</p> <p>๒. อธิบายความหมายของคำ ประโยคและข้อความที่เป็นโวหาร</p> <p>๓. อ่านเรื่องสั้นๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่</p>	<p>- ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน</p> <p>การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การใช้พจนานุกรม - การใช้วัสดุอุปกรณ์ - การอ่านฉลากยา - คู่มือและเอกสารของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน - ข่าวสารทางราชการ <p>การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน <p>มารยาทในการอ่าน</p> <p>การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการ์นต์ - คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - วัน เดือน ปีแบบไทย - ข้อความที่เป็นโวหารต่างๆ - สำนวนเปรียบเทียบ <p>การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ</p> <p>การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - เรื่องสั้น ๆ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	<p>อ่าน</p> <p>๔. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน</p> <p>๕. อธิบายการนำความรู้และความคิด จากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต</p> <p>๖. อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม</p> <p>๗. อธิบายความหมายของข้อมูลจากการอ่านแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ</p> <p>๘. อ่านหนังสือตามความสนใจและอธิบายคุณค่าที่ได้รับ</p> <p>๙. มีมารยาทในการอ่าน</p> <p>๑๐. วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อ</p>	<p>- นิทานและเพลงพื้นบ้าน</p> <p>- บทความ</p> <p>- พระบรมราชาธิราช</p> <p>- สารคดี</p> <p>- เรื่องสั้น</p> <p>- งานเขียนประเภทโน้มน้าว</p> <p>- บทโฆษณา</p> <p>- ข่าว และเหตุการณ์สำคัญ</p> <p>การอ่านเร็ว</p> <p>การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม</p> <p>- การใช้พจนานุกรม</p> <p>- การปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันในสังคม</p> <p>- ข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันในโรงเรียน และการใช้สถานที่สาธารณะในชุมชนและท้องถิ่น</p> <p>การอ่านข้อมูลจากแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ</p> <p>การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น</p> <p>- หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย</p> <p>- หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน</p> <p>มารยาทในการอ่าน</p> <p>การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น</p> <p>- หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับ</p>

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	นำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต ๙. มีมารยาทในการอ่าน	วัย - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนด ร่วมกัน มารยาทในการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๑	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด ๒. เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยค ง่ายๆ ๓. มีมารยาทในการเขียน	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตาม รูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย การเขียนสื่อสาร - คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน - คำพื้นฐานในบทเรียน - คำคล้องจอง - ประโยคง่ายๆ มารยาทในการเขียน เช่น - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล
ป.๒	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด ๒. เขียนเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับ ประสบการณ์ ๓. เขียนเรื่องสั้นๆ ตามจินตนาการ	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตาม รูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย การเขียนเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับประสบการณ์ การเขียนเรื่องสั้นๆ ตามจินตนาการ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๓	๔. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน เช่น - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล - ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย
	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียน ตัวอักษรไทย
	๒ เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างชัดเจน	การเขียนบรรยายเกี่ยวกับลักษณะของ คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่
	๓. เขียนบันทึกประจำวัน	การเขียนบันทึกประจำวัน
	๔. เขียนจดหมายลาครู	การเขียนจดหมายลาครู
	๕. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	การเขียนเรื่องตามจินตนาการจากคำ ภาพ และหัวข้อที่กำหนด
ป.๔	๖. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน เช่น - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล - ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย
	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	๒. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม	การเขียนสื่อสาร เช่น - คำขวัญ - คำแนะนำ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๕	๓. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	การนำแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดไปพัฒนางานเขียน
	๔. เขียนย่อความจากเรื่องสั้นๆ	การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภทต่างๆ ประกาศ จดหมาย คำสอน
	๕. เขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา	การเขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา
	๖. เขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า	การเขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า
	๗. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
	๘. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน
	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	๒. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม	การเขียนสื่อสาร เช่น <ul style="list-style-type: none"> - คำขวัญ - คำอวยพร - คำแนะนำและคำอธิบายแสดงขั้นตอน
	๓. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	การนำแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดไปพัฒนางานเขียน
	๔. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภทต่างๆ ประกาศ แจ้งความ แถลงการณ์ จดหมาย คำสอน โอวาท คำปราศรัย
๕. เขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ	การเขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ	

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๖	๖. เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นได้ตรงตามเจตนา	การเขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น
	๗. กรอกรูปแบบรายการต่างๆ	การกรอกรูปแบบรายการ - ใบฝากเงินและใบถอนเงิน - ธนบัตร - แบบฝากส่งพัสดุไปรษณีย์ภัณฑ์
	๘. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
	๙. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน
	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	๒. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม	การเขียนสื่อสาร เช่น - คำขวัญ - คำอวยพร - ประกาศ
	๓. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	การเขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิด
	๔. เขียนเรียงความ	การเขียนเรียงความ
	๕. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภทต่างๆ ประกาศ แจ้งความ แถลงการณ์ จดหมาย คำสอน โอวาท คำปราศรัยสุนทรพจน์ รายงาน ระเบียบ คำสั่ง
	๖. เขียนจดหมายส่วนตัว	การเขียนจดหมายส่วนตัว - จดหมายขอโทษ - จดหมายแสดงความขอบคุณ - จดหมายแสดงความเห็นใจ - จดหมายแสดงความยินดี
๗. กรอกรูปแบบรายการต่างๆ	การกรอกรูปแบบรายการ	

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	<p>๘. เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์</p> <p>๙. มีมารยาทในการเขียน</p>	<p>- แบบคำร้องต่างๆ</p> <p>- ใบสมัครศึกษาต่อ</p> <p>- แบบฝากส่งพัสดุและไปรษณียภัณฑ์</p> <p>การเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์</p> <p>มารยาทในการเขียน</p>

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๑	<p>๑. ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่ายๆ และปฏิบัติตาม</p> <p>๒. ตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง</p> <p>๓. พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู</p> <p>๔. พูดสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์</p> <p>๕. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด</p>	<p>การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ คำสั่งง่ายๆ</p> <p>การจับใจความและพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก - นิทาน - การ์ตูน - เรื่องขบขัน <p>การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การแนะนำตนเอง - การขอความช่วยเหลือ - การกล่าวคำขอบคุณ - การกล่าวคำขอโทษ <p>มารยาทในการฟัง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด - ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๒	<p>๑. ฟังคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อน และปฏิบัติตาม</p> <p>๒. เล่าเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็น ความรู้และความบันเทิง</p> <p>๓. บอกสาระสำคัญของเรื่องที่ฟัง และดู</p> <p>๔. ตั้งคำถามและตอบคำถาม เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู</p> <p>๕. พูดยุติแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู</p> <p>๖. พูดยุติสื่อสารได้ชัดเจนตรงตาม วัตถุประสงค์</p>	<p>- ไม่ควรนำอาหารหรือเครื่องดื่มไป รับประทานขณะที่ฟัง</p> <p>- ให้เกียรติผู้พูดด้วยการปรบมือ</p> <p>- ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง</p> <p>มารยาทในการดู เช่น</p> <p>- ตั้งใจดู</p> <p>- ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวน สมาธิของผู้อื่น</p> <p>มารยาทในการพูด เช่น</p> <p>- ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพ เหมาะสมกับ กาลเทศะ</p> <p>- ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล</p> <p>- ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ คำสั่งที่ ซับซ้อน</p> <p>การจับใจความและพุดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้ และความบันเทิง เช่น</p> <p>- เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก</p> <p>- นิทาน การ์ตูน และเรื่องขบขัน</p> <p>- รายการสำหรับเด็ก</p> <p>- ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน</p> <p>- เพลง</p> <p>การพุดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น</p> <p>- การแนะนำตนเอง</p> <p>- การขอความช่วยเหลือ</p> <p>- การกล่าวคำขอบคุณ</p> <p>- การกล่าวคำขอโทษ</p>

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๓	<p>๗. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด</p> <p>๑. เล่ารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง</p> <p>๒. บอกสาระสำคัญจากการฟังและการดู</p> <p>๓. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู</p> <p>๔. พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู</p> <p>๕. พูดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์</p>	<p>- การพูดขอเรื่องในโอกาสต่างๆ</p> <p>- การเล่าประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน</p> <p>มารยาทในการฟัง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด - ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง - ไม่ควรรนำอาหารหรือเครื่องดื่มไปรับประทานขณะที่ฟัง - ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง <p>มารยาทในการดู เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตั้งใจดู - ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิของผู้อื่น <p>มารยาทในการพูด เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะ - ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล - ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด - ไม่พูดล้อเลียนให้ผู้อื่นได้รับความอับอายหรือเสียหาย <p>การจับใจความและพูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก - นิทาน การ์ตูน เรื่องขบขัน - รายการสำหรับเด็ก - ข่าวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน - เพลง <p>การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การแนะนำตนเอง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	<p>สาระการเรียนรู้แกนกลาง</p> <ul style="list-style-type: none"> - การแนะนำสถานที่ในโรงเรียนและในชุมชน - การแนะนำ/เชิญชวนเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในด้านต่างๆ เช่น การรักษาความสะอาดของร่างกาย - การเล่าประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน - การพูดในโอกาสต่างๆ เช่น การพูดขออภัย การพูดทักทาย การกล่าวขอบคุณและขอโทษ การพูดปฏิเสธ และการพูดชักถาม <p>มารยาทในการฟัง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด - ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง - ไม่ควรนำอาหารหรือเครื่องดื่มไปรับประทานขณะที่ฟัง - ไม่แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม เช่น โห่ ฮาว - ให้เกียรติผู้พูดด้วยการปรบมือ - ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง <p>มารยาทในการดู เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตั้งใจดู - ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิของผู้อื่น <p>มารยาทในการพูด เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะ - ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล - ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๔	<p>๑. จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู</p> <p>๒. พุทธสรุปความจากการฟังและดู</p> <p>๓. พุทธแสดงความรู้ ความคิดเห็นและความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู</p> <p>๔. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู</p> <p>๕. รายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา</p> <p>๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด</p>	<p>- ไม่พูดล้อเลียนให้ผู้อื่นได้รับความอับอายหรือเสียหาย</p> <p>การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู ในชีวิตประจำวัน</p> <p>การจับใจความ และการพูดแสดงความรู้ ความคิดในเรื่องที่ฟังและดู จากสื่อต่างๆ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - เรื่องเล่า - บทความสั้นๆ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - โฆษณา - สื่ออิเล็กทรอนิกส์ - เรื่องราวจากบทเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น <p>การรายงาน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การพูดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน - การพูดลำดับเหตุการณ์ <p>มารยาทในการฟัง การดู และการพูด</p>
ป.๕	<p>๑. พุทธแสดงความรู้ ความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู</p> <p>๒. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู</p> <p>๓. วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล</p> <p>๔. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่</p>	<p>การจับใจความ และการพูดแสดงความรู้ ความคิดในเรื่องที่ฟังและดู จากสื่อต่างๆ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - เรื่องเล่า - บทความ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - โฆษณา - สื่ออิเล็กทรอนิกส์ <p>การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูในชีวิตประจำวัน</p> <p>การรายงาน เช่น</p>

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๖	<p>ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา</p> <p>๕. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด</p> <p>๑. พุดแสดงความรู้ ความเข้าใจ จุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู</p> <p>๒. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู</p> <p>๓. วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อโฆษณาอย่างมีเหตุผล</p> <p>๔. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา</p> <p>๕. พุดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผล และน่าเชื่อถือ</p> <p>๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด</p>	<p>- การพุดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน</p> <p>- การพุดลำดับเหตุการณ์</p> <p>มารยาทในการฟัง การดู และการพุด</p> <p>การพุดแสดงความรู้ ความเข้าใจในจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดูจากสื่อต่างๆ ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - สื่อสิ่งพิมพ์ - สื่ออิเล็กทรอนิกส์ <p>การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อโฆษณา</p> <p>การรายงาน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การพุดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน - การพุดลำดับเหตุการณ์ <p>การพุดโน้มน้าวในสถานการณ์ต่างๆ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเลือกตั้งกรรมการนักเรียน - การรณรงค์ด้านต่างๆ - การโต้ว่าที่ <p>มารยาทในการฟัง การดู และการพุด</p>

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๑	<p>๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย</p> <p>๒. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ</p>	<p>พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เลขไทย</p> <p>การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ</p> <p>มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรง</p>

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๒	<p>๓. เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่าย ๆ</p> <p>๔. ต่อคำคล้องจองง่าย ๆ</p> <p>๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย</p> <p>๒. เขียนสะกดคำและบอก ความหมาย ของคำ</p>	<p>ตามมาตรา</p> <p>การผันคำ</p> <p>ความหมายของคำ</p> <p>การแต่งประโยค</p> <p>คำคล้องจอง</p> <p>พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เลขไทย</p> <p>การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ</p> <p>มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา</p> <p>การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ</p> <p>คำที่มีตัวการันต์</p> <p>คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ</p> <p>คำที่มีอักษรนำ</p> <p>คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน</p> <p>คำที่มี รร</p> <p>ความหมายของคำ</p>
ป.๓	<p>๓. เรียบเรียงคำเป็นประโยคได้ตรงตามเจตนาของการสื่อสาร</p> <p>๔. บอกลักษณะคำคล้องจอง</p> <p>๕. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ</p> <p>๑. เขียนสะกดคำและบอก ความหมายของคำ</p>	<p>การแต่งประโยค</p> <p>การเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความสั้น ๆ</p> <p>คำคล้องจอง</p> <p>ภาษาไทยมาตรฐาน</p> <p>ภาษาถิ่น</p> <p>การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ</p> <p>มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา</p> <p>การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ</p> <p>คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ</p>

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๔	<p>๓. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค</p> <p>๔. ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ</p> <p>๕. แต่งประโยคง่ายๆ</p> <p>๖. แต่งคำคล้องจองและคำขวัญ</p> <p>๗. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ</p> <p>๘. สกดยคำและบอกความหมายของคำในบริบทต่างๆ</p>	<p>คำที่มีอักษรนำ</p> <p>คำที่ประวิสรรชนีย์และคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์</p> <p>คำที่มี ฤ ฤา</p> <p>คำที่ใช้ บัน บรร</p> <p>คำที่ใช้ รร</p> <p>คำที่มีตัวการ์นต์</p> <p>ความหมายของคำ</p> <p>ชนิดของคำ ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา <p>การใช้พจนานุกรม</p> <p>การแต่งประโยคเพื่อการสื่อสาร ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประโยคบอกเล่า - ประโยคปฏิเสธ - ประโยคคำถาม - ประโยคขอร้อง - ประโยคคำสั่ง <p>คำคล้องจอง</p> <p>คำขวัญ</p> <p>ภาษาไทยมาตรฐาน</p> <p>ภาษาถิ่น</p> <p>คำในแม่ ก กา</p> <p>มาตราตัวสะกด</p> <p>การผันอักษร</p> <p>คำเป็นคำตาย</p> <p>คำพ้อง</p>

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๕	๒. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	ชนิดของคำ ได้แก่ - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา - คำวิเศษณ์
	๓ ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ	การใช้พจนานุกรม
	๔. แต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษา	ประโยคสามัญ - ส่วนประกอบของประโยค - ประโยค ๒ ส่วน - ประโยค ๓ ส่วน
	๕. แต่งบทร้อยกรองและคำขวัญ	กลอนสี่ คำขวัญ
	๖. บอกความหมายของสำนวน	สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต
	๗. เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นได้	ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาถิ่น
	๑. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	ชนิดของคำ ได้แก่ - คำบุพบท - คำสันธาน - คำอุทาน
	๒. จำแนกส่วนประกอบของประโยค	ประโยคและส่วนประกอบของประโยค
	๓. เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น	ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาถิ่น
	๔. ใช้คำราชาศัพท์	คำราชาศัพท์
	๕. บอกคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย	คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ
	๖. แต่งบทร้อยกรอง	กาพย์ยานี ๑๑

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๖	<p>๗. ใช้จำนวนได้ถูกต้อง</p> <p>๘. วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค</p> <p>๙. ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล</p> <p>๑๐. รวบรวมและบอกความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย</p> <p>๑๑. ระบุลักษณะของประโยค</p> <p>๑๒. แต่งบทร้อยกรอง</p> <p>๑๓. วิเคราะห์และเปรียบเทียบจำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต</p>	<p>จำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต</p> <p>ชนิดของคำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา - คำวิเศษณ์ - คำบุพบท - คำเชื่อม - คำอุทาน <p>คำราชาศัพท์</p> <p>ระดับภาษา</p> <p>ภาษาถิ่น</p> <p>คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ</p> <p>กลุ่มคำหรือวลี</p> <p>ประโยคสามัญ</p> <p>ประโยครวม</p> <p>ประโยคซ้อน</p> <p>กลอนสุภาพ</p> <p>จำนวนที่เป็นคำพังเพย และสุภาษิต</p>

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๑	๑. บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก	วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก เช่น - นิทาน - เรื่องสั้นง่ายๆ - ปริศนาคำทาย - บทร้องเล่น - บทอาขยาน - บทร้อยกรอง - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน
	๒. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองตามความสนใจ	บทอาขยานและบทร้อยกรอง - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ
ป.๒	๑. ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมสำหรับเด็ก เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก เช่น - นิทาน - เรื่องสั้นง่ายๆ - ปริศนาคำทาย - บทอาขยาน - บทร้อยกรอง - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน
	๒. ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในห้องเรียน	บทร้องเล่นที่มีคุณค่า - บทร้องเล่นในห้องเรียน - บทร้องเล่นในการละเล่นของเด็กไทย
	๓. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ
ป.๓	๑. ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่าน	วรรณคดี วรรณกรรม และเพลงพื้นบ้าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๔	<p>วรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน</p> <p>๒. รู้จักเพลงพื้นบ้านและเพลง กล่อมเด็ก เพื่อปลูกฝังความชื่นชม วัฒนธรรมท้องถิ่น</p> <p>๓. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ วรรณคดี ที่อ่าน</p> <p>๔. ท่องจำบทอาขยานตามที่ กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า ตามความสนใจ</p> <p>๕. รู้จักประวัติความเป็นมา ตำนานและภูมิปัญญาในท้องถิ่น</p> <p>๑. ระบุข้อคิดจากนิทานพื้นบ้าน หรือนิทานคติธรรม</p> <p>๒. อธิบายข้อคิดจากการอ่านเพื่อ นำไปใช้ในชีวิตจริง</p> <p>๓. ร้องเพลงพื้นบ้าน</p> <p>๔. ท่องจำบทอาขยานตามที่ กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่า ตามความสนใจ</p>	<p>- นิทานหรือเรื่องในท้องถิ่น</p> <p>- เรื่องสั้นง่ายๆ ปริศนาคำทาย</p> <p>- บทร้อยกรอง</p> <p>- เพลงพื้นบ้าน</p> <p>- เพลงกล่อมเด็ก</p> <p>- วรรณกรรมและวรรณคดีในบทเรียนและ ตามความสนใจ</p> <p>บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า</p> <p>- บทอาขยานตามที่กำหนด</p> <p>- บทร้อยกรองตามความสนใจ</p> <p>วรรณคดีและวรรณกรรม เช่น</p> <p>- นิทานพื้นบ้าน</p> <p>- นิทานคติธรรม</p> <p>- เพลงพื้นบ้าน</p> <p>- วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียนและ ตามความสนใจ</p> <p>เพลงพื้นบ้าน</p> <p>บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า</p> <p>- บทอาขยานตามที่กำหนด</p> <p>- บทร้อยกรองตามความสนใจ</p>
ป.๕	<p>๑. สรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือ วรรณกรรมที่อ่าน</p> <p>๒. ระบุความรู้และข้อคิดจากการ อ่านวรรณคดีและวรรณกรรมที่ สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง</p>	<p>วรรณคดีและวรรณกรรม เช่น</p> <p>- นิทานพื้นบ้าน</p> <p>- นิทานคติธรรม</p> <p>- เพลงพื้นบ้าน</p> <p>- วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียนและ</p>

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๖	<p>๓. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม</p> <p>๔. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ</p> <p>๑. แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดี หรือวรรณกรรมที่อ่าน</p> <p>๒. เล่านิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเอง และนิทานพื้นบ้านของท้องถิ่นอื่น</p> <p>๓. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง</p> <p>๔. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ</p>	<p>ตามความสนใจ</p> <p>บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ <p>วรรณคดีและวรรณกรรม เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - นิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเองและท้องถิ่นอื่น - นิทานคติธรรม - เพลงพื้นบ้าน - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียนและตามความสนใจ <p>บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

ตัวชี้วัด/มาตรฐานการเรียนรู้

ตัวชี้วัด/มาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ท ๑๑๑๐๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ (๒๒ ตัวชี้วัด)

๑. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้น ๆ (ท ๑.๑ ป.๑/๑)
๒. บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน (ท ๑.๑ ป.๑/๒)
๓. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (ท ๑.๑ ป.๑/๓)
๔. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน (ท ๑.๑ ป.๑/๔)
๕. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน (ท ๑.๑ ป.๑/๕)
๖. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน (ท ๑.๑ ป.๑/๖)
๗. บอกความหมายของเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์สำคัญที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน (ท ๑.๑ ป.๑/๗)
๘. มีมารยาทในการอ่าน (ท ๑.๑ ป.๑/๘)
๙. คิดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด (ท ๒.๑ ป.๑/๑)
๑๐. เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่าย ๆ (ท ๒.๑ ป.๑/๒)
๑๑. มีมารยาทในการเขียน (ท ๒.๑ ป.๑/๓)
๑๒. ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่าย ๆ และปฏิบัติตาม (ท ๓.๑ ป.๑/๑)
๑๓. ตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง (ท ๓.๑ ป.๑/๒)
๑๔. พุดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู (ท ๓.๑ ป.๑/๓)
๑๕. พุดสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์ (ท ๓.๑ ป.๑/๔)
๑๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด (ท ๓.๑ ป.๑/๕)
๑๗. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย (ท ๔.๑ ป.๑/๑)
๑๘. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ (ท ๔.๑ ป.๑/๒)
๑๙. เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่าย ๆ (ท ๔.๑ ป.๑/๓)
๒๐. ต่อคำคล้องจองง่าย ๆ (ท ๔.๑ ป.๑/๔)
๒๑. บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก (ท ๕.๑ ป.๑/๑)
๒๒. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองตามความสนใจ (ท ๕.๑ ป.๑/๒)

ตัวชี้วัด/มาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ท ๑๒๑๐๑
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ (๒๗ ตัวชี้วัด)

๑. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง (ท ๑.๑ ป.๒/๑)
๒. อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน (ท ๑.๑ ป.๒/๒)
๓. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (ท ๑.๑ ป.๒/๓)
๔. ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน (ท ๑.๑ ป.๒/๔)
๕. แสดงความคิดเห็นและคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน (ท ๑.๑ ป.๒/๕)
๖. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน (ท ๑.๑ ป.๒/๖)
๗. อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ (ท ๑.๑ ป.๒/๗)
๘. มีมารยาทในการอ่าน (ท ๑.๑ ป.๒/๘)
๙. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด (ท ๒.๑ ป.๒/๑)
๑๐. เขียนเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับประสบการณ์ (ท ๒.๑ ป.๒/๒)
๑๑. เขียนเรื่องสั้นๆ ตามจินตนาการ (ท ๒.๑ ป.๒/๓)
๑๒. มีมารยาทในการเขียน (ท ๒.๑ ป.๒/๔)
๑๓. ฟังคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อน และปฏิบัติตาม (ท ๓.๑ ป.๒/๑)
๑๔. เล่าเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง (ท ๓.๑ ป.๒/๒)
๑๕. บอกสาระสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู (ท ๓.๑ ป.๒/๓)
๑๖. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู (ท ๓.๑ ป.๒/๔)
๑๗. พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู (ท ๓.๑ ป.๒/๕)
๑๘. พุดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ (ท ๓.๑ ป.๒/๖)
๑๙. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด (ท ๓.๑ ป.๒/๗)
๒๐. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย (ท ๔.๑ ป.๒/๑)
๒๑. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ (ท ๔.๑ ป.๒/๒)
๒๒. เรียบเรียงคำเป็นประโยคได้ตรงตามเจตนาของการสื่อสาร (ท ๔.๑ ป.๒/๓)
๒๓. บอกลักษณะคำคล้องจอง (ท ๔.๑ ป.๒/๔)
๒๔. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ (ท ๔.๑ ป.๒/๕)
๒๕. ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่าน การฟังวรรณกรรม เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน (ท ๕.๑ ป.๒/๑)
๒๖. ร้องบทร่ายสำหรับเด็กในท้องถิ่น (ท ๕.๑ ป.๒/๒)
๒๗. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ (ท ๕.๑ ป.๒/๓)

ตัวชี้วัด/มาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ท ๑๓๑๐๑
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ (๓๒ ตัวชี้วัด)

๑. อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว (ท ๑.๑ ป.๓/๑)
๒. อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน (ท ๑.๑ ป.๓/๒)
๓. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (ท ๑.๑ ป.๓/๓)
๔. ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ (ท ๑.๑ ป.๓/๔)
๕. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน (ท ๑.๑ ป.๓/๕)
๖. อ่านหนังสือตามความสนใจ อย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน (ท ๑.๑ ป.๓/๖)
๗. อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ (ท ๑.๑ ป.๓/๗)
๘. อธิบายความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ (ท ๑.๑ ป.๓/๘)
๙. มีมารยาทในการอ่าน (ท ๑.๑ ป.๓/๙)
๑๐. คัดลอกมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด (ท ๒.๑ ป.๓/๑)
๑๑. เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างชัดเจน (ท ๒.๑ ป.๓/๒)
๑๒. เขียนบันทึกประจำวัน (ท ๒.๑ ป.๓/๓)
๑๓. เขียนจดหมายลาครู (ท ๒.๑ ป.๓/๔)
๑๔. เขียนเรื่องตามจินตนาการ (ท ๒.๑ ป.๓/๕)
๑๕. มีมารยาทในการเขียน (ท ๒.๑ ป.๓/๖)
๑๖. เล่ารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง (ท ๓.๑ ป.๓/๑)
๑๗. บอกสาระสำคัญของบทฟังและการดู (ท ๓.๑ ป.๓/๒)
๑๘. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู (ท ๓.๑ ป.๓/๓)
๑๙. พุดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู (ท ๓.๑ ป.๓/๔)
๒๐. พุดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ (ท ๓.๑ ป.๓/๕)
๒๑. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด (ท ๓.๑ ป.๓/๖)
๒๒. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ (ท ๔.๑ ป.๓/๑)
๒๓. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค (ท ๔.๑ ป.๓/๒)
๒๔. ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ (ท ๔.๑ ป.๓/๓)
๒๕. แต่งประโยคง่ายๆ (ท ๔.๑ ป.๓/๔)
๒๖. แต่งคำคล้องจองและคำขวัญ (ท ๔.๑ ป.๓/๕)
๒๗. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ (ท ๔.๑ ป.๓/๑)

๒๘. ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน (ท ๕.๑ ป.๓/๑)
๒๙. รู้จักเพลงพื้นบ้านและเพลงกล่อมเด็กเพื่อปลูกฝังความชื่นชมวัฒนธรรมท้องถิ่น (ท ๕.๑ ป.๓/๒)
๓๐. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวรรณคดีที่อ่าน (ท ๕.๑ ป.๓/๓)
๓๑. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ (ท ๕.๑ ป.๓/๔)
๓๒. รู้จักประวัติความเป็นมา ตำนาน และภูมิปัญญาท้องถิ่น (ท ๕.๑ ป.๓/๕)

ตัวชี้วัด/มาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ท ๑๔๑๐๑
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ (๓๓ ตัวชี้วัด)

๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง (ท ๑.๑ ป.๔/๑)
๒. อธิบายความหมายของคำ ประโยค และสำนวนจากเรื่องที่อ่าน (ท ๑.๑ ป.๔/๒)
๓. อ่านเรื่องสั้น ๆ ตามเวลาที่กำหนดและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน (ท ๑.๑ ป.๔/๓)
๔. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน (ท ๑.๑ ป.๔/๔)
๕. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ (ท ๑.๑ ป.๔/๕)
๖. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน (ท ๑.๑ ป.๔/๖)
๗. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (ท ๑.๑ ป.๔/๗)
๘. มีมารยาทในการอ่าน (ท ๑.๑ ป.๔/๘)
๙. คัดลอกมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด (ท ๒.๑ ป.๔/๑)
๑๐. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจนและเหมาะสม (ท ๒.๑ ป.๔/๒)
๑๑. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน (ท ๒.๑ ป.๔/๓)
๑๒. เขียนย่อความจากเรื่องสั้นๆ (ท ๒.๑ ป.๔/๔)
๑๓. เขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา (ท ๒.๑ ป.๔/๕)
๑๔. เขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า (ท ๒.๑ ป.๔/๖)
๑๕. เขียนเรื่องตามจินตนาการ (ท ๒.๑ ป.๔/๗)
๑๖. มีมารยาทในการเขียน (ท ๒.๑ ป.๔/๘)
๑๗. จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู (ท ๓.๑ ป.๔/๑)
๑๘. พุดสรุปความจากการฟังและดู (ท ๓.๑ ป.๔/๒)
๑๙. พุดแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู (ท ๓.๑ ป.๔/๓)
๒๐. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู (ท ๓.๑ ป.๔/๔)
๒๑. รายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา (ท ๓.๑ ป.๔/๕)
๒๒. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด (ท ๓.๑ ป.๔/๖)
๒๓. สกัดคำและบอกความหมายของคำในบริบทต่างๆ (ท ๔.๑ ป.๔/๑)
๒๔. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค (ท ๔.๑ ป.๔/๒)
๒๕. ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ (ท ๔.๑ ป.๔/๓)
๒๖. แต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษา (ท ๔.๑ ป.๔/๔)

๒๗. แต่งบทร้อยกรองและคำขวัญ (ท ๔.๑ ป.๔/๕)
๒๘. บอกความหมายของสำนวน (ท ๔.๑ ป.๔/๖)
๒๙. เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นได้ (ท ๔.๑ ป.๔/๗)
๓๐. ระบุข้อคิดจากนิทานพื้นบ้านหรือนิทานคติธรรม (ท ๕.๑ ป.๔/๑)
๓๑. อธิบายข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง (ท ๕.๑ ป.๔/๒)
๓๒. ร้องเพลงพื้นบ้าน (ท ๕.๑ ป.๔/๓)
๓๓. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ (ท ๕.๑ ป.๔/๔)

ตัวชี้วัด/มาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ท ๑๕๑๐๑
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ (๓๓ ตัวชี้วัด)

๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง (ท ๑.๑ ป.๕/๑)
๒. อธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นการบรรยายและการพรรณนา (ท ๑.๑ ป.๕/๒)
๓. อธิบายความหมายโดยนัย จากเรื่องที่อ่านอย่างหลากหลาย (ท ๑.๑ ป.๕/๓)
๔. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน (ท ๑.๑ ป.๕/๔)
๕. วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต (ท ๑.๑ ป.๕/๕)
๖. อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และปฏิบัติตาม (ท ๑.๑ ป.๕/๖)
๗. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (ท ๑.๑ ป.๕/๗)
๘. มีมารยาทในการอ่าน (ท ๑.๑ ป.๕/๘)
๙. คัดลอกมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด (ท ๒.๑ ป.๕/๑)
๑๐. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจนและเหมาะสม (ท ๒.๑ ป.๕/๒)
๑๑. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน (ท ๒.๑ ป.๕/๓)
๑๒. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน (ท ๒.๑ ป.๕/๔)
๑๓. เขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ (ท ๒.๑ ป.๕/๕)
๑๔. เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นได้ตรงตามเจตนา (ท ๒.๑ ป.๕/๖)
๑๕. กรอกรายการต่างๆ (ท ๒.๑ ป.๕/๗)
๑๖. เขียนเรื่องตามจินตนาการ (ท ๒.๑ ป.๕/๘)
๑๗. มีมารยาทในการเขียน (ท ๒.๑ ป.๕/๙)
๑๘. พุดแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู (ท ๓.๑ ป.๕/๑)
๑๙. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู (ท ๓.๑ ป.๕/๒)
๒๐. วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล (ท ๓.๑ ป.๕/๓)
๒๑. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา (ท ๓.๑ ป.๕/๔)
๒๒. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด (ท ๓.๑ ป.๕/๕)
๒๓. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค (ท ๔.๑ ป.๕/๑)
๒๔. จำแนกส่วนประกอบของประโยค (ท ๔.๑ ป.๕/๒)
๒๕. เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น (ท ๔.๑ ป.๕/๓)
๒๖. ใช้คำราชาศัพท์ (ท ๔.๑ ป.๕/๔)

๒๗. บอกคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย (ท ๔.๑ ป.๕/๕)
๒๘. แต่งบทร้อยกรอง (ท ๔.๑ ป.๕/๖)
๒๙. ใช้สำนวนได้ถูกต้อง (ท ๔.๑ ป.๕/๗)
๓๐. สรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน (ท ๕.๑ ป.๕/๑)
๓๑. ระบุความรู้และข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตรจริง (ท ๕.๑ ป.๕/๒)
๓๒. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม (ท ๕.๑ ป.๕/๓)
๓๓. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ (ท ๕.๑ ป.๕/๔)

ตัวชี้วัด/มาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ท ๑๖๑๐๑
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ (๓๔ ตัวชี้วัด)

๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง (ท ๑.๑ ป.๖/๑)
๒. อธิบายความหมายของคำ ประโยคและข้อความที่เป็นโวหาร (ท ๑.๑ ป.๖/๒)
๓. อ่านเรื่องสั้นๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (ท ๑.๑ ป.๖/๓)
๔. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน (ท ๑.๑ ป.๖/๔)
๕. อธิบายการนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต (ท ๑.๑ ป.๖/๕)
๖. อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม (ท ๑.๑ ป.๖/๖)
๗. อธิบายความหมายของข้อมูลจากการอ่านแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ (ท ๑.๑ ป.๖/๗)
๘. อ่านหนังสือตามความสนใจและอธิบายคุณค่าที่ได้รับ (ท ๑.๑ ป.๖/๘)
๙. มีมารยาทในการอ่าน (ท ๑.๑ ป.๖/๙)
๑๐. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด (ท ๒.๑ ป.๖/๑)
๑๑. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจนและเหมาะสม (ท ๒.๑ ป.๖/๒)
๑๒. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน (ท ๒.๑ ป.๖/๓)
๑๓. เขียนเรียงความ (ท ๒.๑ ป.๖/๔)
๑๔. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน (ท ๒.๑ ป.๖/๕)
๑๕. เขียนจดหมายส่วนตัว (ท ๒.๑ ป.๖/๖)
๑๖. กรอกรายการต่างๆ (ท ๒.๑ ป.๖/๗)
๑๗. เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ (ท ๒.๑ ป.๖/๘)
๑๘. มีมารยาทในการเขียน (ท ๒.๑ ป.๖/๙)
๑๙. พูดยุติความรู้ ความเข้าใจจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู (ท ๓.๑ ป.๖/๑)
๒๐. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู (ท ๓.๑ ป.๖/๒)
๒๑. วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อโฆษณาอย่างมีเหตุผล (ท ๓.๑ ป.๖/๓)
๒๒. พูดยุติงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา (ท ๓.๑ ป.๖/๔)
๒๓. พุดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ (ท ๓.๑ ป.๖/๕)
๒๔. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด (ท ๓.๑ ป.๖/๖)
๒๕. วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค (ท ๔.๑ ป.๖/๑)
๒๖. ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล (ท ๔.๑ ป.๖/๒)

๒๗. รวบรวมและบอกความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย (ท ๔.๑ ป.๖/๓)
๒๘. ระบุลักษณะของประโยค (ท ๔.๑ ป.๖/๔)
๒๙. แต่งบทร้อยกรอง (ท ๔.๑ ป.๖/๕)
๓๐. วิเคราะห์และเปรียบเทียบสำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต (ท ๔.๑ ป.๖/๖)
๓๑. แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน (ท ๕.๑ ป.๖/๑)
๓๒. เล่านิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเองและนิทานพื้นบ้านของท้องถิ่นอื่น (ท ๕.๑ ป.๖/๒)
๓๓. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง (ท ๕.๑ ป.๖/๓)
๓๔. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ (ท ๕.๑ ป.๖/๔)

คำอธิบายรายวิชา

ท ๑๑๑๐๑ ภาษาไทย ๑

รายวิชาพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

เวลา ๒๐๐ ชั่วโมง

อ่านคำพื้นฐาน บอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความสั้น ๆ คำที่มีวรรณยุกต์ คำที่มีตัวสะกดตรงมาตรา และไม่ตรงตามมาตรา คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน จับใจความสำคัญของเรื่อง ตอบคำถาม คาดคะเน เหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน มีความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์การฟัง การดู การพูด มีทักษะในการพูดออกเสียงชัดเจน ถ้อยคำสุภาพ ฟัง ดู สิ่งที่เป็นความรู้และความบันเทิง พูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู พูดแนะนำตนเอง การขอความช่วยเหลือ การกล่าวคำขอขอบคุณ การกล่าวคำขอโทษ เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรม ร้อยแก้ว และร้อยกรองสำหรับเด็ก นิทาน เรื่องสั้นง่าย ๆ และประวัติผู้นำชุมชน หรือบุคคลสำคัญในท้องถิ่น ปริศนาคำทาย ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองตามความสนใจ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด ตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย มีความรู้ความเข้าใจหลักการเขียน เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่าย ๆ อ่านเขียน พยัญชนะ สระ และเลขไทย เขียนสะกดคำ การอ่านเป็นคำ การผันคำ เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่าย ๆ ต่อคำคล้องจองง่าย ๆ

มีมารยาทและนิสัยรักการอ่าน และนิสัยรักการเขียน มีมารยาทในการฟังการดู และการพูด มีทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือในการเขียน รักความเป็นไทย

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒, ป.๑/๓, ป.๑/๔, ป.๑/๕, ป.๑/๖, ป.๑/๗, ป.๑/๘

ท ๒.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒, ป.๑/๓

ท ๓.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒, ป.๑/๓, ป.๑/๔, ป.๑/๕

ท ๔.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒, ป.๑/๓

ท ๕.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒

รวมทั้งหมด ๒๒ ตัวชี้วัด

ท ๑๒๑๐๑ ภาษาไทย ๒

รายวิชาพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

เวลา ๒๐๐ ชั่วโมง

มีความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์การอ่าน ความหมายของคำ ประโยค ข้อความ สามารถเลือกอ่านหนังสือประเภทความรู้ ความบันเทิง คำที่มีตัวการ์ตูนต์ อักษรควบ อักษรนำ อ่านในใจ ประโยค ข้อความ จับใจความ คาดคะเนเหตุการณ์

มีทักษะในการอ่านในใจ อ่านออกเสียง อ่านคำพื้นฐาน แจกถูก สะกดคำในมาตราตัวสะกดต่าง ๆ ผันวรรณยุกต์ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว ร้อยกรอง ทำนองเสนาะ บทอาขยาน การเขียนโดยใช้กระบวนการเขียน พัฒนางานเขียนของตนเอง การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด ตามรูปแบบการเขียนอักษรไทย เขียนเรื่องสั้นเกี่ยวกับประสบการณ์ สถานที่สำคัญในท้องถิ่นตามจินตนาการ ฟัง ดู สิ่งที่เป็นความรู้ ความบันเทิง จับใจความสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม พูดเล่าเรื่องประสบการณ์แสดงความรู้และความคิด มีทักษะในการพูดออกเสียงชัดเจนและเหมาะสม บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ใช้คำตรงความหมายในการเขียนประโยค ข้อความสั้น ๆ คำคล้องจอง ใช้ภาษาไทยมาตรฐาน และภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ อ่านนิทาน เรื่องสั้น วรรณกรรม ร้อยแก้ว และร้อยกรองสำหรับเด็ก บทร้องเล่น ท่องจำบทอาขยานที่กำหนด

มีมารยาท และนิสัยรักการอ่าน การฟัง ดู พูด และนำข้อคิดไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๔, ป.๒/๕, ป.๒/๖, ป.๒/๗, ป.๒/๘

ท ๒.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๔

ท ๓.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๔, ป.๒/๕, ป.๒/๖, ป.๒/๗

ท ๔.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๔, ป.๒/๕

ท ๕.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๒, ป.๒/๓

รวม ๒๗ ตัวชี้วัด

ท ๑๓๑๐๑ ภาษาไทย ๓

รายวิชาพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

เวลา ๒๐๐ ชั่วโมง

เข้าใจ และสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดี และวรรณกรรมเพื่อนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวรรณกรรมท้องถิ่น รู้จักประวัติความเป็นมา ตำนาน และภูมิปัญญาท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยาน และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ ความแตกต่างของคำ และพยางค์ หน้าที่ของคำในประโยค อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผลและลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน

ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่าน เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่และแผนภูมิ มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องตามจินตนาการ เล่ารายละเอียด และบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม พุดแสดงความคิด ความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พุดสื่อสารได้ชัดเจน สะกดคำ และเข้าใจความหมายของคำ มีทักษะการใช้พจนานุกรม ค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยค ง่าย ๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

มีมารยาทในการอ่าน ฟัง ดู พุด มีมารยาทในการเขียน นำข้อคิดไปใช้ในชีวิตประจำวัน อย่างมีคุณค่า

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๒, ป.๓/๓, ป.๓/๔, ป.๓/๕, ป.๓/๖, ป.๓/๗, ป.๓/๘, ป.๓/๙

ท ๒.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๒, ป.๓/๓, ป.๓/๔, ป.๓/๕, ป.๓/๖

ท ๓.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๒, ป.๓/๓, ป.๓/๔, ป.๓/๕, ป.๓/๖

ท ๔.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๒, ป.๓/๓, ป.๓/๔, ป.๓/๕, ป.๓/๖

ท ๕.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๒, ป.๓/๓, ป.๓/๔, ป.๓/๕

รวมทั้งหมด ๓๒ ตัวชี้วัด

ท ๑๔๑๐๑ ภาษาไทย ๔

รายวิชาพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง

ฝึกอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง อธิบายความหมายของคำ ประโยคและสำนวนจากเรื่องที่อ่าน อ่านเรื่องสั้น ๆ ตามเวลาที่กำหนด และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน แยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผลประกอบสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เลือกอ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน มีมารยาทในการอ่านฝึกคัดลายมือ ด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสื่อสาร โดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม เขียนแผนภาพโครงเรื่อง และแผนภาพความคิด เพื่อใช้พัฒนางานเขียน เขียนย่อความจากเรื่องสั้น ๆ เขียนจดหมายถึงเพื่อนและมารดา เขียนบันทึก และเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น เขียนเรื่องตามจินตนาการ มีมารยาทในการเขียนฝึกทักษะการฟัง การดูและการพูด จำแนกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นเรื่องที่ฟังและดู พูดสรุปจากการฟังและดู พูดแสดงความรู้ ความคิดเห็นและความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู พูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดูและการสนทนา มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูดฝึกเขียนตามหลักการเขียน เขียนสะกดคำ และบอกความหมายของคำในบริบทต่าง ๆ ระบุชนิด และหน้าที่ของคำในประโยค ใช้พจนานุกรมค้นหาคความหมายของคำ แต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษา แต่งบทร้อยกรองและคำขวัญ บอกความหมายของสำนวน เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้

ระบุข้อคิดจากนิทานพื้นบ้านหรือนิทานคติธรรม อธิบายข้อคิดจากการอ่าน เพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง ร้องเพลงพื้นบ้าน ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

โดยใช้กระบวนการอ่าน กระบวนการเขียน กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการคิดวิเคราะห์และสรุปความ กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ กระบวนการสื่อความ กระบวนการแก้ปัญหา การฝึกปฏิบัติ อธิบาย บันทึก การตั้งคำถาม ตอบคำถาม ใช้ทักษะการฟัง การดูและการพูด พูดแสดงความคิดเห็น กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ สื่อสารได้ถูกต้อง รักการเรียนรู้ภาษาไทย เห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ภาษาไทยและตัวเลขไทย สามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ป.๔/๑, ป.๔/๒, ป.๔/๓, ป.๔/๔, ป.๔/๕, ป.๔/๖, ป.๔/๗, ป.๔/๘

ท ๒.๑ ป.๔/๑, ป.๔/๒, ป.๔/๓, ป.๔/๔, ป.๔/๕, ป.๔/๖, ป.๔/๗, ป.๔/๘

ท ๓.๑ ป.๔/๑, ป.๔/๒, ป.๔/๓, ป.๔/๔, ป.๔/๕, ป.๔/๖

ท ๔.๑ ป.๔/๑, ป.๔/๒, ป.๔/๓, ป.๔/๔, ป.๔/๕, ป.๔/๖, ป.๔/๗

ท ๕.๑ ป.๔/๑, ป.๔/๒, ป.๔/๓, ป.๔/๔

รวม ๓๓ ตัวชี้วัด

ท ๑๕๑๐๑ ภาษาไทย ๕

รายวิชาพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง

อธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่ใช้ในการบรรยายพรรณนา ความหมายโดยนัย แยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านอย่างหลากหลาย วิเคราะห์แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟัง ดูอย่างมีเหตุผล ระบุชนิด หน้าที่ของคำในประโยค จำแนกส่วนประกอบของประโยค เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น ใช้คำราชาศัพท์ บอกคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ระบุความรู้ ข้อคิดจากการอ่านวรรณคดี วรรณกรรม ประวัติบุคคลสำคัญที่สามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง อธิบายคุณค่าของวรรณคดี วรรณกรรม

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว ร้อยกรองได้ถูกต้อง แยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ ปฏิบัติตาม อ่านหนังสือที่มีคุณค่า ตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด และครึ่งบรรทัด เขียนสื่อสาร โดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม เขียนแผนภาพ โครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน จดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ เขียนแสดงความคิดเห็นความรู้สึกได้ตรงเจตนา กรอกแบบรายการต่างๆ เขียนเรื่องตามจินตนาการ พุดแสดงความรู้ ความคิดเห็น ตั้งคำถามตอบคำถามเชิงเหตุผล ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟัง ดู รายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง ดู สนทนา ใช้สำนวนแต่งบทร้อยกรอง สรุปเรื่องจากวรรณคดี วรรณกรรม ท่องจำบทอาขยานที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

มีมารยาทในการอ่าน เขียน ฟัง ดู พุด เห็นคุณค่าวรรณคดี วรรณกรรม นิทานพื้นบ้าน นำข้อคิดเห็นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ป.๕/๑, ป.๕/๒, ป.๕/๓, ป.๕/๔, ป.๕/๕, ป.๕/๖, ป.๕/๗, ป.๕/๘

ท ๒.๑ ป.๕/๑, ป.๕/๒, ป.๕/๓, ป.๕/๔, ป.๕/๕, ป.๕/๖, ป.๕/๗, ป.๕/๘, ป.๕/๙

ท ๓.๑ ป.๕/๑, ป.๕/๒, ป.๕/๓, ป.๕/๔, ป.๕/๕

ท ๔.๑ ป.๕/๑, ป.๕/๒, ป.๕/๓, ป.๕/๔, ป.๕/๕, ป.๕/๖, ป.๕/๗

ท ๕.๑ ป.๕/๑, ป.๕/๒, ป.๕/๓, ป.๕/๔

รวม ๓๓ ตัวชี้วัด

ท ๑๖๑๐๑ ภาษาไทย ๖

รายวิชาพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง

มีความรู้ความเข้าใจจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู สามารถพูดแสดงความรู้ ตั้งคำถามตอบคำถาม จากเรื่องที่ฟังและดูสถานที่สำคัญในท้องถิ่น วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟัง และดูสื่อโฆษณาอย่างมีเหตุผล พุดรายงานเรื่อง หรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้า จากการฟัง ดู สทนา และพูดโน้มน้าวได้อย่างมีเหตุผล วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ชนิดและลักษณะของประโยค เข้าใจความหมายของคำ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต ภาษาดิน และภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ อธิบายความหมายของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหาร จากเรื่องที่อ่าน และความหมายของข้อมูล จากการอ่านแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบาย คำสั่งต่างๆ แยกแยะข้อคิดเห็น และข้อเท็จจริง จับใจความของเรื่องที่อ่าน และนำความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต เลือกรับหนังสืออ่านตามความสนใจ มีทักษะในการคัดลายมือ ตัวบรรจงเต็มบรรทัด และครึ่งบรรทัด เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสม ใช้แผนภาพโครงเรื่อง และแผนภาพความคิด เพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายงานต่างๆ เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ เล่านิทานพื้นบ้าน ร้องเพลงพื้นบ้านของท้องถิ่น และท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด ใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างเหมาะสม แต่งประโยค แต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ

เข้าใจ และเห็นคุณค่าวรรณคดี และวรรณกรรมที่อ่าน นำข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง มีมารยาท และนิสัยรักการอ่าน เห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน มีมารยาทในการเขียนมารยาทในการฟัง ดู และพูด

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ป.๖/๑, ป.๖/๒, ป.๖/๓, ป.๖/๔, ป.๖/๕, ป.๖/๖, ป.๖/๗, ป.๖/๘, ป.๖/๙

ท ๒.๑ ป.๖/๑, ป.๖/๒, ป.๖/๓, ป.๖/๔, ป.๖/๕, ป.๖/๖, ป.๖/๗, ป.๖/๘, ป.๖/๙

ท ๓.๑ ป.๖/๑, ป.๖/๒, ป.๖/๓, ป.๖/๔, ป.๖/๕, ป.๖/๖

ท ๔.๑ ป.๖/๑, ป.๖/๒, ป.๖/๓, ป.๖/๔, ป.๖/๕, ป.๖/๖

ท ๕.๑ ป.๖/๑, ป.๖/๒, ป.๖/๓, ป.๖/๔

รวม ๓๔ ตัวชี้วัด

หน่วยการเรียนรู้

รหัสวิชา ท ๑๑๑๐๑ ชื่อวิชาภาษาไทย ๑

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

หน่วยการเรียนรู้ ๕ หน่วย

เวลา ๒๐๐ ชั่วโมง

หน่วย การเรียนรู้	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๑	<p>การอ่าน</p> <p>[-] อ่านออกเสียง</p> <p>[-] อ่านสะกดคำ อ่านคำ และความหมายคำ</p> <p>[-] การผันวรรณยุกต์ ตัวเลขไทย ประโยคสั้น ๆ คำคล้องจอง อักษรนำ คำที่มีตัวการ์นต์ เครื่องหมายวรรคตอน</p> <p>[-] อ่านบทร้อยกรองสั้น ๆ และบทอาขยาน</p> <p>[-] อภิปรายซักถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน การตั้งคำถาม การตอบคำถาม การเล่าเรื่อง การคาดคะเน ฝึกอ่านเรื่องเพื่อความบันเทิง</p> <p>***ศึกษาศถานที่สำคัญในท้องถิ่น ได้แก่ หมู่บ้าน อำเภอ จังหวัด ศึกษาประวัติผู้นำชุมชน หรือบุคคลสำคัญในท้องถิ่น ***</p> <p>[-] มีมารยาทในการอ่าน</p>	<p>ท ๑.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒, ป.๑/๓, ป.๑/๔, ป.๑/๕, ป.๑/๖, ป.๑/๗, ป.๑/๘</p>	๔๐	๒๐
๒	<p>การเขียน</p> <p>***รู้จักคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจพอเพียง***</p> <p>[-] หลักเกณฑ์การเขียน</p> <p>[-] เขียนตามคำบอก และเขียนบันทึก</p> <p>[-] บการเขียน เริงสร้างสรรค์</p> <p>[-] หลักการเขียนเพื่อเพิ่มพูนความรู้</p>	<p>ท ๒.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒, ป.๑/๓</p>	๔๐	๒๐

หน่วย การเรียนรู้	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๓	[-] นิสัยรักการเขียน [-] มารยาทในการเขียน [-] นำการเขียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริง [-] การมีนิสัยที่ดีในการเขียน [-] รักการเขียน การฟัง การดู และการพูด [-] การพูดแสดงความรู้ ประสบการณ์ และความ รู้สึก [-] หลักการฟัง การดู และการพูด [-] การจับใจความสำคัญสิ่งที่ฟังและดู การพูด [-] การพูดแนะนำตัวการเล่าเรื่องจากประสบ การณ์ [-] มารยาทที่ดีในการฟัง การดู และการพูด [-] การพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟัง และ พูด	ท ๓.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒, ป.๑/๓	๔๐	๒๐
๔	หลักการใช้ภาษา [-] คำศัพท์ [-] การสะกดคำและแจกลูก [-] การประสมคำ [-] การอ่านคำ คำสุภาพ [-] การเขียนคำ การเรียงลำดับคำ [-] การผันวรรณยุกต์ [-] กลุ่มคำตามชนิด	ท ๔.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒, ป.๑/๓, ป.๑/๔	๔๐	๒๐

หน่วย การเรียนรู้	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๕	[-] หน้าที่ ประโยค การเรียงประโยคตามลำดับ เหตุการณ์ [-] การพูดทักทาย ขอบคุณ ขอโทษ [-] การสนทนา การแสดงความคิดเห็น การ สนทนาด้วยภาษาไทยกลาง หรือภาษาไทย มาตรฐาน [-] ภาษาถิ่น คำคล้องจอง และการแต่งคำคล้อง จอง 2 พยางค์ ปริศนาคำทาย บทร้อเล่น ตัวเลข ไทย การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับกาลเทศะ และ บุคคล [-] อ่านนิทาน เรื่องสั้น บทร้อยกรอง คำขวัญ บทอาขยาน รู้คุณค่าของวรรณกรรม วรรณคดี [-] ใช้หลักการทางภาษาไทยไปใช้ในชีวิต ประจำวัน [-] หลักการใช้ภาษาพูดและภาษาเขียน วรรณคดีและวรรณกรรม [-] วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก [-] บทอาขยานและบทร้อยกรอง	ท ๕.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒	๔๐	๒๐
รวม			๒๐๐	๑๐๐

รหัสวิชา ท ๑๒๑๐๑ ชื่อวิชาภาษาไทย ๒
หน่วยการเรียนรู้ ๕ หน่วย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒
เวลา ๒๐๐ ชั่วโมง

หน่วย การเรียนรู้	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๑	<p>การอ่าน</p> <p>[-] การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความและบทร้อยกรองง่ายๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่มจาก ป. ๑ ไม่น้อยกว่า ๘๐๐ คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ - คำที่มี รร - คำที่มีพยัญชนะและสระที่ไม่ออกเสียง <p>[-] การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - นิทาน - เรื่องเล่าสั้น ๆ - บทเพลงและบทร้อยกรองง่ายๆ - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน 	<p>ท ๑.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๔, ป.๒/๕, ป.๒/๖, ป.๒/๗, ป.๒/๘</p>	๔๐	๒๐

หน่วย การเรียนรู้	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๒	<p>[-] การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน <p>[-] การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การใช้สถานที่สาธารณะ - คำแนะนำการใช้เครื่องใช้ที่จำเป็นในบ้านและในโรงเรียน <p>[-] มารยาทในการอ่าน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ - ไม่ควรแย่งอ่านหรือชะโงกหน้าไปอ่านขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่านอยู่ <p><i>*** ศึกษาและค้นคว้าคำศัพท์และความหมายของคำศัพท์ในทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง ***</i></p> <p>การเขียน</p> <p>[-] การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด</p> <p>[-] การเขียนเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับประสบการณ์</p> <p>[-] การเขียนเรื่องสั้นๆ ตามจินตนาการ</p> <p>[-] มารยาทในการเขียน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่และบุคคล - ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย 	<p>ท ๒.๑ ป.๒/๑</p> <p>ป.๒/๒, ป.๒/๓,</p> <p>ป.๒/๔</p>	๔๐	๒๐

หน่วย การเรียนรู้	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๓	<p>การฟัง การดู และการพูด</p> <p>[-] การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อน</p> <p>[-] การจับใจความ และพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกรู้จักจากเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก - นิทาน การ์ตูน และเรื่องขบขัน - รายการสำหรับเด็ก - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - เพลง <p>[-] การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การแนะนำตนเอง - การขอความช่วยเหลือ - การกล่าวคำขอบคุณ - การกล่าวคำขอโทษ - การพูดขอร้องในโอกาสต่างๆ - การเล่าประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน <p>[-] มารยาทในการฟัง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด - ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง - ไม่ควรนำอาหารหรือเครื่องดื่มไปรับประทานขณะที่ฟัง - ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง <p>[-] มารยาทในการดู เช่น</p>	<p>ท ๓.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๔, ป.๒/๕, ป.๒/๖, ป.๒/๗</p>	๔๐	๒๐

หน่วย การเรียนรู้	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๔	<ul style="list-style-type: none"> - ตั้งใจดู - ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิ ของผู้อื่น [-] มารยาทในการพูด เช่น <ul style="list-style-type: none"> - ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพ เหมาะสมกับ กาลเทศะ - ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล - ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด - ไม่พูดล้อเลียนให้ผู้อื่นได้รับความอับอาย หรือเสียหาย หลักการใช้ภาษา <ul style="list-style-type: none"> [-] พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ [-] เลขไทย [-] การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ [-] มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรง ตามมาตรา [-] การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ [-] คำที่มีตัวการันต์ [-] คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ [-] คำที่มีอักษรนำ [-] คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน [-] คำที่มี รร [-] ความหมายของคำ [-] การแต่งประโยค 	ท ๔.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๔, ป.๒/๕	๔๐	๒๐

หน่วย การเรียนรู้	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๕	[-] การเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความสั้นๆ [-] คำคล้องจอง [-] ภาษาไทยมาตรฐาน [-] ภาษาถิ่น วรรณคดีและวรรณกรรม [-] วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก เช่น - นิทาน - เรื่องสั้นง่ายๆ - ปริศนาคำทาย - บทอาขยาน - บทร้อยกรอง - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน [-] บทร้องเล่นที่มีคุณค่า - บทร้องเล่นในท้องถิ่น - บทร้องเล่นในการละเล่นของเด็กไทย [-] บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ ***ศึกษาและค้นคว้าสถานที่สำคัญในท้องถิ่น***	ท ๕.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๔,	๔๐	๒๐
รวม			๒๐๐	๑๐๐

รหัสวิชา ท ๑๓๑๐๑ ชื่อวิชาภาษาไทย ๓
หน่วยการเรียนรู้ ๕ หน่วย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓
เวลา ๒๐๐ ชั่วโมง

หน่วย การเรียนรู้	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๑	<p>การอ่าน</p> <p>[-] การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความและบทร้อยกรองง่ายๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่มจาก ป.๒ ไม่น้อยกว่า ๑,๒๐๐ คำ รวมทั้งคำที่เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำที่มีตัวการ์นต์ - คำที่มี รร - คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง - คำพ้อง - คำพิเศษอื่นๆ เช่น คำที่ใช้ ๗ ฤ ฤ๗ <p>[-] การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - นิทานหรือเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่น - เรื่องเล่าสั้นๆ - บทเพลงและบทร้อยกรอง - บทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น - ข่าวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันในท้องถิ่นและชุมชน <p>[-] การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน 	<p>ท ๑.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๒, ป.๓/๓, ป.๓/๔, ป.๓/๕, ป.๓/๖, ป.๓/๗, ป.๓/๘, ป.๓/๙,</p>	๔๐	๒๐

หน่วย การเรียนรู้	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๒	<p>[-] การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำแนะนำต่างๆ ในชีวิตประจำวัน - ประกาศ ป้ายโฆษณา และคำขวัญ <p>[-] การอ่านข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ</p> <p>[-] มารยาทในการอ่าน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ - ไม่ควรแย่งอ่านหรือชะโงกหน้าไปอ่านขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่าน <p>*** ศึกษาประวัติตำนาน และภูมิปัญญาท้องถิ่นของตนในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอและจังหวัด***</p> <p>การเขียน</p> <p>[-] การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียน ตัวอักษรไทย</p> <p>[-] การเขียนบรรยายเกี่ยวกับลักษณะของ คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่</p> <p>[-] การเขียนบันทึกประจำวัน</p> <p>[-] การเขียนจดหมายลาครู</p> <p>[-] การเขียนเรื่องตามจินตนาการจากคำ ภาพ และหัวข้อที่กำหนด</p> <p>[-] มารยาทในการเขียน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า 	<p>ท ๒.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๒, ป.๓/๓, ป.๓/๔, ป.๓/๕, ป.๓/๖</p>	๔๐	๒๐

หน่วย การเรียนรู้	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๓	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล - ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย <p>การฟัง การดู และการพูด</p> <p>[-] การจับใจความและพูดแสดงความคิดเห็น และความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็น ความรู้และความบันเทิง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก - นิทาน การ์ตูน เรื่องขบขัน - รายการสำหรับเด็ก - ข่าวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน - เพลง <p>[-] การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การแนะนำตนเอง - การแนะนำสถานที่ในโรงเรียนและในชุมชน - การแนะนำ/เชิญชวนเกี่ยวกับการปฏิบัติตน ในด้านต่างๆ - การเล่าประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน - การพูดในโอกาสต่างๆ เช่น การพูดขออภัย การพูดทักทาย การกล่าวขอบคุณและขอโทษ การพูดปฏิเสธ และการพูดชักถาม <p>[-] มารยาทในการฟัง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด - ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง 	<p>ท ๓.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๒, ป.๓/๓, ป.๓/๔, ป.๓/๕, ป.๓/๖</p>	๔๐	๒๐

หน่วย การเรียนรู้	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ควรนำอาหารหรือเครื่องดื่มไป รับประทานขณะที่ฟัง - ไม่แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม เช่น โห่ ฮา หาว ให้เกียรติผู้พูดด้วยการปรบมือ - ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง [-] มารยาทในการดู เช่น <ul style="list-style-type: none"> - ตั้งใจดู - ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิ ของผู้อื่น [-] มารยาทในการพูด เช่น <ul style="list-style-type: none"> - ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพ เหมาะสมกับ กาลเทศะ - ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล - ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด - ไม่พูดล้อเลียนให้ผู้อื่นได้รับความอับอาย หรือเสียหาย 			
๔	<p>หลักการใช้ภาษา</p> <ul style="list-style-type: none"> [-] การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ [-] มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรง ตามมาตรา [-] การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ [-] คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ [-] คำที่มีอักษรนำ [-] คำที่ประวิสรรชนีย์และคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ [-] คำที่มี ฤ ฤา 	<p>ท ๔.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๒, ป.๓/๓, ป.๓/๔, ป.๓/๕, ป.๓/๖, ป.๓/๗</p>	๔๐	๒๐

หน่วย การเรียนรู้	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๕	[-] คำที่ใช้ บัน บรร [-] คำที่ใช้ รร [-] คำที่มีตัวการันต์ [-] ความหมายของคำ [-] ชนิดของคำ ได้แก่ - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา [-] การใช้พจนานุกรม [-] การแต่งประโยคเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ - ประโยคบอกเล่า - ประโยคปฏิเสธ - ประโยคคำถาม - ประโยคขอร้อง - ประโยคคำสั่ง [-] คำคล้องจอง [-] คำขวัญ [-] ภาษาไทยมาตรฐาน [-] ภาษาถิ่น วรรณคดีและวรรณกรรม [-] วรรณคดี วรรณกรรม และเพลงพื้นบ้าน - นิทานหรือเรื่องในท้องถิ่น - เรื่องสั้นง่ายๆ ปริศนาคำทาย - บทร้อยกรอง - เพลงพื้นบ้าน	ท ๕.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๒, ป.๓/๓, ป.๓/๔	๔๐	๒๐

หน่วย การเรียนรู้	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
	<ul style="list-style-type: none"> - เพลงกล่อมเด็ก - วรรณกรรมและวรรณคดีในบทเรียนและ ตามความสนใจ [-] บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ 			
รวม			๒๐๐	๑๐๐

รหัสวิชา ท ๑๔๑๐๑ ชื่อวิชาภาษาไทย ๔
หน่วยการเรียนรู้ ๕ หน่วย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง

หน่วย การเรียนรู้	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๑	<p>การอ่าน</p> <p>[-] การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำประสม - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - ประโยคที่มีจำนวนเป็นคำพึงเพย สุภาสิต <p>ปริศนาคำทาย และเครื่องหมายวรรคตอน</p> <p>[-] การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ</p> <p>[-] การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - เรื่องสั้น ๆ - เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - นิทานชาดก - บทความ - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - สารคดีและบันเทิงคดี <p>[-] การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย 	<p>ท ๑.๑ ป.๔/๑, ป.๔/๒, ป.๔/๓, ป.๔/๔, ป.๔/๕, ป.๔/๖, ป.๔/๗, ป.๔/๘</p>	๓๐	๒๐

หน่วย การเรียนรู้	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๒	<p>- หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน</p> <p>[-] มารยาทในการอ่าน</p> <p>การเขียน</p> <p>[-] การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย</p> <p>[-] การเขียนสื่อสาร เช่น คำขวัญ คำแนะนำ</p> <p>[-] การนำแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดไปพัฒนางานเขียน</p> <p>[-] การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภทต่างๆ ประกาศ จดหมาย คำสอน</p> <p>[-] การเขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา</p> <p>[-] การเขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า</p> <p>[-] การเขียนเรื่องตามจินตนาการ</p> <p>[-] มารยาทในการเขียน</p> <p>***เขียนเรียงความแบบง่าย ๆ เกี่ยวกับทรัพยากรสำคัญในท้องถิ่น***</p>	<p>ท ๒.๑ ป.๔/๑, ป.๔/๒, ป.๔/๓, ป.๔/๔, ป.๔/๕, ป.๔/๖, ป.๔/๗, ป.๔/๘</p>	๔๐	๒๕
๓	<p>การฟัง การดู และการพูด</p> <p>[-] การรายงาน เช่น</p> <p>- การพูดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน</p> <p>- การพูดลำดับเหตุการณ์</p> <p>[-] มารยาทในการฟัง การดู และการพูด</p> <p>***บอกเล่าหลักการของทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง***</p>	<p>ท ๓.๑ ป.๔/๑, ป.๔/๒, ป.๔/๓, ป.๔/๔, ป.๔/๕, ป.๔/๖</p>	๓๐	๒๐

หน่วย การเรียนรู้	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๔	หลักการใช้ภาษา [-] คำในแม่ ก กา [-] มาตราตัวสะกด [-] การผันอักษร [-] คำเป็นคำตาย [-] คำพ้อง [-] ชนิดของคำ ได้แก่ - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา - คำวิเศษณ์ [-] การใช้พจนานุกรม [-] ประโยคสามัญ - ส่วนประกอบของประโยค - ประโยค ๒ ส่วน - ประโยค ๓ ส่วน [-] กลอนสี่ [-] คำขวัญ [-] สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต [-] ภาษาไทยมาตรฐาน [-] ภาษาถิ่น	ท ๔.๑ ป.๔/๑, ป.๔/๒, ป.๔/๓, ป.๔/๔, ป.๔/๕, ป.๔/๖, ป.๔/๗	๔๐	๒๕
๕	วรรณคดีและวรรณกรรม [-] วรรณคดีและวรรณกรรม เช่น - นิทานพื้นบ้าน - นิทานคติธรรม	ท ๕.๑ ป.๕/๑ ป.๕/๒, ป.๕/๓, ป.๕/๔	๒๐	๑๐

หน่วย การเรียนรู้	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
	<ul style="list-style-type: none"> - เพลงพื้นบ้าน - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียนและตามความสนใจ [-] เพลงพื้นบ้าน [-] บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า <ul style="list-style-type: none"> - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ 			
รวม			๑๖๐	๑๐๐

รหัสวิชา ท ๑๕๑๐๑ ชื่อวิชาภาษาไทย ๕
หน่วยการเรียนรู้ ๕ หน่วย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕
เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง

หน่วย การเรียนรู้	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๑	<p>การอ่าน</p> <p>[-] การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - ข้อความที่เป็นการบรรยายและพรรณนา - ข้อความที่มีความหมายโดยนัย <p>[-] การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ</p> <p>[-] การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น</p> <p>วรรณคดีในบทเรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - บทความ - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง <p>ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การใช้พจนานุกรม - การใช้วัสดุอุปกรณ์ - การอ่านฉลากยา 	<p>ท ๑.๑ ป.๕/๑,</p> <p>ป.๕/๒, ป.๕/๓,</p> <p>ป.๕/๔, ป.๕/๕,</p> <p>ป.๕/๖, ป.๕/๗,</p> <p>ป.๕/๘</p>	๓๐	๒๐

หน่วย การเรียนรู้	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๒	<p>[-] การอ่าน คู่มือและเอกสารของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน</p> <p>- ข่าวสารทางราชการ</p> <p>[-] การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น</p> <p>- หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย</p> <p>- หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน</p> <p>[-] มารยาทในการอ่าน</p> <p>การเขียน</p> <p>[-] การคัดลายมือเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย</p> <p>[-] การเขียนสื่อสาร เช่น</p> <p>- คำขวัญ</p> <p>- คำอวยพร</p> <p>- คำแนะนำและคำอธิบายแสดงขั้นตอน</p> <p>[-] การนำแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดไปพัฒนางานเขียน</p> <p>[-] การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ ประกาศแจ้งความ แถลงการณ์ จดหมาย คำสอน โอวาท คำปราศรัย</p> <p>[-] การเขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ</p> <p>[-] การเขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น</p> <p>การกรอกแบบรายการ</p> <p>- ใบฝากเงินและใบถอนเงิน</p> <p>- ธนาณัติ</p> <p>- แบบฝากส่งพัสดุไปรษณีย์ภัณฑ์</p>	<p>ท ๒.๑ ป.๕/๑, ป.๕/๒, ป.๕/๓, ป.๕/๔, ป.๕/๕, ป.๕/๖, ป.๕/๗, ป.๕/๘, ป.๕/๙</p>	๔๐	๒๕

หน่วย การเรียนรู้	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๓	[-] การเขียนเรื่องตามจินตนาการ - มารยาทในการเขียน ***เขียนเรียงความเกี่ยวกับสถานที่สำคัญและ ประวัตินักบุคคลสำคัญในท้องถิ่น*** การฟัง การดู และการพูด [-] การจับใจความและการพูดแสดงความรู้ ความคิดในเรื่องที่ฟังและดูจากสื่อต่าง ๆ เช่น - เรื่องเล่า - บทความ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - โฆษณา - สื่ออิเล็กทรอนิกส์ [-] การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟัง และดูในชีวิตประจำวัน [-] การรายงาน เช่น - การพูดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน - การพูดลำดับเหตุการณ์ [-] มารยาทในการฟัง การดู และการพูด ***บอกเล่าหลักการของทฤษฎีเศรษฐกิจ พอเพียงให้แก่เพื่อนและบุคคลอื่นได้***	ท ๓.๑ ป.๕/๑, ป.๕/๒, ป.๕/๓, ป.๕/๔, ป.๕/๕	๓๐	๒๐
๔	หลักการใช้ภาษา [-] ชนิดและหน้าที่ของคำ ได้แก่ - คำบุพบท - คำสันธาน - คำอุทาน	ท ๔.๑ ป.๕/๑, ป.๕/๒, ป.๕/๓, ป.๕/๔, ป.๕/๕, ป.๕/๖, ป.๕/๗	๔๐	๒๕

หน่วย การเรียนรู้	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๕	[-] ประโยคและส่วนประกอบของประโยค [-] ภาษาไทยมาตรฐาน [-] ภาษาถิ่น * คำราชาศัพท์ * คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ * กาพย์ยานี ๑๑ * สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต วรรณคดีและวรรณกรรม [-] วรรณคดีและวรรณกรรม เช่น - นิทานพื้นบ้าน - นิทานคติธรรม - เพลงพื้นบ้าน - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียนและ ตามความสนใจ [-] หลักสูตรท้องถิ่น	ท ๕.๑ ป.๕/๑, ป.๕/๒, ป.๕/๓, ป.๕/๔	๒๐	๑๐
รวม			๑๖๐	๑๐๐

รหัสวิชา ท ๑๖๑๐๑ ชื่อวิชาภาษาไทย ๖

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

หน่วยการเรียนรู้ ๕ หน่วย

เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง

หน่วย การเรียนรู้	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๑	<p>การอ่าน</p> <ul style="list-style-type: none"> - การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง - การบอกความหมายของคำ ประโยค ข้อความ - อ่านเรื่องสั้น การแยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น จากเรื่องที่อ่าน - การอ่านเร็ว - การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย - การอ่านข้อมูล แผนผัง แผนที่ แผนภูมิ - การอ่านหนังสือตามความสนใจ - มารยาทการอ่าน 	<p>ท ๑.๑ ป.๖/๑, ป.๖/๒, ป.๖/๓, ป.๖/๔, ป.๖/๕, ป.๖/๖, ป.๖/๗, ป.๖/๘, ป.๖/๙</p>	๓๐	๒๐
๒	<p>การเขียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - การคัดลายมือ - การเขียนสื่อสาร คำขวัญ คำอวยพร <p>ประกาศ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพ <p>ความคิด</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเขียนเรียงความ - การเขียนย่อความ - การเขียนจดหมาย - การกรอกแบบรายการ 	<p>ท ๒.๑ ป.๖ /๑, ป.๖/๒, ป.๖/๓, ป.๖/๔, ป.๖/๕, ป.๖/๖, ป.๖/๗, ป.๖/๘, ป.๖/๙</p>	๔๐	๒๕

หน่วย การเรียนรู้	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๓	<p>- การเขียนเรื่องตามจินตนาการ</p> <p>- มารยาทในการเขียน</p> <p>การฟัง การดู และการพูด</p> <p>- การพูดแสดงความรู้ ความเข้าใจใน จุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู จากสื่อต่าง ๆ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์</p> <p>- การตั้งคำถาม ตอบคำถาม</p> <p>- การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา</p> <p>- การรายงาน</p> <p>- การพูดโน้มน้าว ได้แก่ การโต้วาที</p> <p>การรณรงค์ การเลือกตั้ง</p> <p>- มารยาทในฟัง การดู การพูด</p> <p style="text-align: center;">***บอกเล่าหลักการของทฤษฎี เศรษฐกิจพอเพียงให้แก่เพื่อนและบุคคลอื่นและ นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน***</p>	<p>ท ๓.๑ ป.๖/๑, ป.๖/๒, ป.๖/๓, ป.๖/๔, ป.๖/๕, ป.๖/๖</p>	๓๐	๒๐
๔	<p>หลักการใช้ภาษา</p> <p>- วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำ</p> <p>- ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล</p> <p>- คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ</p> <p>- ลักษณะของประโยค</p> <p>- แต่งบทร้อยกรอง</p> <p>- สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต</p> <p style="text-align: center;">*** บอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ประวัติบุคคลสำคัญและแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น ชุมชน และจังหวัด ***</p>	<p>ท ๔.๑ ป.๖/๑, ป.๖/๒, ป.๖/๓, ป.๖/๔, ป.๖/๕, ป.๖/๖</p>	๔๐	๒๕

หน่วย การเรียนรู้	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๕	วรรณคดีและวรรณกรรม เช่น - นิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเองและท้องถิ่น - นิทานคติธรรม - เพลงพื้นบ้าน - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน - ท่องจำบทอาขยาน และบทร้อยกรองที่มี คุณค่า	ท ๕.๑ ป.๖/๑, ป.๖/๒, ป.๖/๓, ป.๖/๔, ป.๖/๕, ป.๖/๖	๒๐	๑๐
รวม			๑๖๐	๑๐๐

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการ คือ การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้ประสบผลสำเร็จ ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัด เพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่งเป็นเป้าหมายหลัก ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา และเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้แบ่งเป็น ๔ ระดับได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ มีรายละเอียด ดังนี้

๑. การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติ และสม่ำเสมอ ในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงงาน การประเมินชิ้นงาน/ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน ในกรณีที่ไม่วางตัวชี้วัดให้มีการสอนซ่อมเสริม การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนา ปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

๒. การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการ เพื่อตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษาว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีจุดพัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติ ผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศ เพื่อการปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการ หรือ

วิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา และการรายงานผลการจัดการศึกษาต่อคณะกรรมการ สถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง และชุมชน

๓. การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับเขตพื้นที่ การศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูล พื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาตามภาวะความรับผิดชอบ สามารถ ดำเนินการโดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ด้วยข้อสอบมาตรฐานที่จัดทำ และดำเนินการ โดยเขตพื้นที่การศึกษา หรือความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัดในการดำเนินการจัดสอบ นอกจากนี้ ยังได้จากการตรวจสอบทบทวนข้อมูลจากการประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

๔. การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติ ตามมาตรฐาน การเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียน ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ เข้ารับการประเมิน ผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาระดับต่าง ๆ เพื่อใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจ ในระดับนโยบายของประเทศ

ข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ ข้างต้น เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบ ทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาวะความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา ที่จะต้องจัดระบบดูแล ช่วยเหลือ ปรับปรุง แก้ไข ส่งเสริม สนับสนุน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐาน ความแตกต่างระหว่างบุคคล ที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนทั่วไป กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหา ด้านวินัย และพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มพิการทางร่างกาย และสติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินจึงเป็นหัวใจของสถานศึกษา ในการดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันที่ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและประสบความสำเร็จในการเรียน

สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบต่อจัดการศึกษา ต้องจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและ ประเมินผลการเรียนของสถานศึกษา ให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็น ข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติ ร่วมกัน

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียน

๑. การตัดสิน การให้ระดับและการรายงานผลการเรียน

๑.๑ การตัดสินผลการเรียน ในการตัดสินผลการเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ การอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนั้น ผู้สอนต้องคำนึงถึงการพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนเป็นหลักและต้องเก็บข้อมูลของผู้เรียนทุกด้านอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องในแต่ละภาคเรียน รวมทั้งสอนซ่อมเสริมผู้เรียนให้พัฒนาจนเต็มตามศักยภาพ

- ๑) ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด
- ๒) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัด และผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษา

กำหนด

- ๓) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา
- ๔) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมิน มีผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษา

กำหนดในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การพิจารณาเลื่อนชั้นในระดับประถมศึกษา ถ้าผู้เรียนมีข้อบกพร่องเล็กน้อยและสถานศึกษาพิจารณาเห็นว่าสามารถพัฒนา และสอนซ่อมเสริมได้ ให้อยู่ในดุลพินิจของสถานศึกษาที่จะผ่อนผันให้เลื่อนชั้นได้ แต่หากผู้เรียนไม่ผ่านรายวิชาจำนวนมาก และมีแนวโน้มว่าจะเป็นปัญหาต่อการเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น สถานศึกษาอาจตั้งคณะกรรมการพิจารณาให้เรียนซ้ำชั้นได้ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงวุฒิภาวะ และความรู้ ความสามารถของผู้เรียนเป็นสำคัญ

๑.๒ การให้ระดับผลการเรียน การตัดสินให้ระดับผลการเรียนรายวิชา สถานศึกษาสามารถให้ระดับผลการเรียนหรือระดับคุณภาพการปฏิบัติของผู้เรียน เป็นตัวเลข ตัวอักษร ร้อยละ และที่ใช้ค่าสำคัญสะท้อนมาตรฐาน การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ให้ระดับผลการประเมินเป็นดีเยี่ยม ดี และผ่าน การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจะต้องพิจารณาทั้งเวลาการเข้าร่วมกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรมและผลงานของผู้เรียน ให้ผลการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นผ่าน และไม่ผ่าน

๑.๓ การรายงานผลการเรียน การรายงานผลการเรียนเป็นการสื่อสาร ให้ผู้ปกครองและผู้เรียนทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาต้องสรุปผลการประเมิน และจัดทำเอกสารรายงานให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะๆ หรืออย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง การรายงาน

ผลการเรียนสามารถรายงานเป็นระดับคุณภาพการปฏิบัติของผู้เรียน ที่สะท้อนมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้

๒. เกณฑ์การจบการศึกษา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเกณฑ์กลางสำหรับการจบการศึกษา ระดับประถมศึกษา ดังนี้

๒.๑ ผู้เรียนเรียนรายวิชาพื้นฐาน จำนวน ๘๘๐ ชั่วโมงต่อปี และรายวิชา/กิจกรรม เพิ่มเติม จำนวน ๔๐ ชั่วโมงต่อปี และมีผลการประเมินรายวิชาพื้นฐานผ่านทุกรายวิชา

๒.๒ ผู้เรียนต้องมีผลการประเมินรายวิชาพื้นฐาน และผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่ สถานศึกษากำหนด

๒.๓ ผู้เรียนมีผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนในระดับผ่านเกณฑ์การ ประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด

๒.๔ ผู้เรียนมีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ระดับผ่านเกณฑ์การประเมิน ตามที่สถานศึกษากำหนด

๒.๕ ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมิน ตามที่สถานศึกษากำหนด

บรรณานุกรม

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2551.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2551.

อภิธานศัพท์

กระบวนการเขียน

กระบวนการเขียน เป็นการคิดเรื่องที่จะเขียน และรวบรวมความรู้ในการเขียน กระบวนการเขียนมี ๕ ขั้น ดังนี้

๑. การเตรียมการเขียน เป็นขั้นเตรียมพร้อมที่จะเขียนโดยเลือกหัวข้อเรื่องที่จะเขียน บนพื้นฐานของประสบการณ์ กำหนดรูปแบบการเขียน รวบรวมความคิดในการเขียน อาจใช้วิธีการอ่านหนังสือ สนทนา จัดหมวดหมู่ความคิด โดยเขียนเป็นแผนภาพความคิดจัดบันทึกความคิดที่จะเขียนเป็นรูปหัวข้อเรื่องใหญ่ หัวข้อย่อย และรายละเอียดคร่าวๆ

๒. การยกร่างข้อเขียน เมื่อเตรียมหัวข้อเรื่อง และความคิดรูปแบบการเขียนแล้ว ให้นำความคิดมาเขียนตามรูปแบบที่กำหนดเป็นการยกร่างข้อเขียน โดยคำนึงถึงว่าจะเขียนให้ใครอ่านจะใช้ภาษาอย่างไรให้เหมาะสมกับเรื่องและเหมาะสมกับผู้อื่น จะเริ่มต้นเขียนอย่างไร มีหัวข้อเรื่องอย่างไร ลำดับความคิดอย่างไร เชื่อมโยงความคิดอย่างไร

๓. การปรับปรุงข้อเขียน เมื่อเขียนยกร่าง แล้วอ่านทบทวนเรื่องที่เขียน ปรับปรุงเรื่องที่เขียนเพิ่มเติมความคิดให้สมบูรณ์ แก้ไขภาษา สำนวนโวหาร นำไปให้เพื่อน หรือผู้อื่นอ่าน นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงอีกครั้ง

๔. การบรรณาธิการกิจ นำข้อเขียนที่ปรับปรุง แล้วมาตรวจทานคำผิด แก้ไขให้ถูกต้อง แล้วอ่านตรวจทานแก้ไขข้อเขียนอีกครั้ง แก้ไขข้อผิดพลาดทั้งภาษา ความคิดและการเว้นวรรคตอน

๕. การเขียนให้สมบูรณ์ นำเรื่องที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว มาเขียนเรื่องให้สมบูรณ์ จัดพิมพ์วาดรูปประกอบ เขียนให้สมบูรณ์ด้วยลายมือที่สวยงามเป็นระเบียบ เมื่อพิมพ์หรือเขียนแล้ว ตรวจทานอีกครั้งให้สมบูรณ์ก่อนจัดทำรูปเล่ม

กระบวนการคิด

การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเป็นกระบวนการคิด คนที่จะคิดได้ดีต้องเป็นผู้ฟัง ผู้พูด ผู้อ่าน และผู้เขียนที่ดี บุคคลที่จะคิดได้ดีจะต้องมีความรู้และประสบการณ์พื้นฐานในการคิด บุคคลจะมีความสามารถในการรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่าจะต้องมีความรู้และประสบการณ์พื้นฐานที่นำมาช่วยในการคิดทั้งสิ้น การสอนให้คิดควรให้ผู้เรียนรู้จักคัดเลือกข้อมูล ถ่ายทอด รวบรวม และจำข้อมูลต่างๆ สมองของมนุษย์จะเป็นผู้บริโภคข้อมูลข่าวสาร

และสามารถแปลความข้อมูลข่าวสาร และสามารถนำมาใช้อ้างอิง การเป็นผู้ฟัง ผู้พูด ผู้อ่าน และผู้เขียนที่ดีต้องสอนให้เป็นผู้บริโภคข้อมูลข่าวสารที่ดี และเป็นนักคิดที่ดีด้วย กระบวนการสอนภาษาจึงต้องสอนให้ผู้เรียนเป็นผู้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร และมีทักษะการคิด นำข้อมูลข่าวสารที่ได้จากการฟังและการอ่านนำมาสู่การฝึกทักษะการคิด นำการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มาสอนในรูปแบบบูรณาการทักษะ เช่น การเขียนเป็นกระบวนการคิดในการวิเคราะห์ การแยกแยะ การสังเคราะห์ การประเมินค่า การสร้างสรรค์ ผู้เขียนจะนำความรู้และประสบการณ์สู่การคิด และแสดงออกตามความคิดของตนเสมอ ต้องเป็นผู้อ่านและผู้ฟังเพื่อรับรู้ข่าวสารที่จะนำมาวิเคราะห์และสามารถแสดงทรรศนะได้

กระบวนการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการ ซึ่งผู้อ่านสร้างความหมายหรือพัฒนา การตีความระหว่าง การอ่านผู้อ่านจะต้องรู้หัวข้อเรื่อง รู้จุดประสงค์ของการอ่าน มีความรู้ทางภาษาที่ใกล้เคียงกับภาษาที่ใช้ ในหนังสือที่อ่านโดยใช้ประสบการณ์เดิมเป็นประสบการณ์ทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน กระบวนการอ่านมีดังนี้

๑. การเตรียมการอ่าน ผู้อ่านจะต้องอ่านชื่อเรื่อง หัวข้อย่อยจากสารบัญเรื่อง อ่านคำนำ ให้ทราบจุดมุ่งหมายของหนังสือ ตั้งจุดประสงค์ของการอ่านจะอ่านเพื่อความเพลิดเพลินหรืออ่านเพื่อหาความรู้ วางแผนการอ่านโดยอ่านหนังสือตอนใดตอนหนึ่งว่า ความยากง่ายอย่างไร หนังสือมีความยากมากน้อยเพียงใด รูปแบบของหนังสือเป็นอย่างไร เหมาะกับผู้อ่านประเภทใด เดาความว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เตรียมสมุด ดินสอ สำหรับจดบันทึกข้อความหรือเนื้อเรื่องที่สำคัญขณะอ่าน

๒. การอ่าน ผู้อ่านจะอ่านหนังสือให้ตลอดเล่มหรือเฉพาะตอนที่ต้องการอ่าน ขณะอ่านผู้อ่านจะใช้ความรู้จากการอ่านคำ ความหมายของคำมาใช้ในการอ่าน รวมทั้งการรู้จักแบ่งวรรคตอนด้วย การอ่านเร็วจะมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ดีกว่าผู้อ่านช้า ซึ่งจะสะกดคำอ่านหรืออ่านย้อนไปย้อนมา ผู้อ่านจะใช้บริบทหรือคำแวดล้อมช่วยในการตีความหมายของคำเพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน

๓. การแสดงความคิดเห็น ผู้อ่านจะจดบันทึกข้อความที่มีความสำคัญ หรือเขียนแสดงความคิดเห็น ตีความข้อความที่อ่าน อ่านซ้ำในตอนที่ไม่เข้าใจ เพื่อทำความเข้าใจให้ถูกต้อง ขยายความคิดจากการอ่าน จับคู่กับเพื่อนสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตั้งข้อสังเกตจากเรื่องที่อ่าน ถ้าเป็นการอ่านบทกลอนจะต้องอ่านทำนองเสนาะต่างๆ เพื่อฟังเสียงการอ่าน และเกิดจินตนาการ

๔. การอ่านสำรวจ ผู้อ่านอ่านซ้ำโดยเลือกอ่านตอนใดตอนหนึ่ง ตรวจสอบคำและภาษาที่ใช้ สำรวจโครงเรื่องของหนังสือเปรียบเทียบกับหนังสือที่อ่านกับหนังสือที่เคยอ่าน สำรวจและเชื่อมโยงเหตุการณ์ในเรื่องและการลำดับเรื่อง และสำรวจคำสำคัญที่ใช้ในหนังสือ

๕. การขยายความคิด ผู้อ่านจะสะท้อนความเข้าใจในการอ่านบันทึกข้อคิดเห็น คุณค่าของเรื่อง เชื่อมโยงเรื่องราวในเรื่องกับชีวิตจริง ความรู้สึกจากการอ่าน จัดทำโครงงานหลักการอ่าน เช่น วาดภาพ เขียนบทละคร เขียนบันทึกรายงานการอ่าน อ่านเรื่องอื่นๆ ที่ผู้เขียนคนเดียวกันแต่ง อ่านเรื่องเพิ่มเติม เรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน เพื่อให้ได้ความรู้ที่ชัดเจนและกว้างขวางขึ้น

การเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนโดยใช้ความรู้ ประสบการณ์ และจินตนาการในการเขียนเช่น การเขียนเรียงความ นิทาน เรื่องสั้น นวนิยาย และบทร้อยกรอง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ผู้เขียนจะต้องมีความคิดดี มีจินตนาการดี มีคลังคำอย่างหลากหลาย สามารถนำคำมาใช้ในการเขียน ต้องใช้เทคนิคการเขียน และใช้ถ้อยคำอย่างสละสลวย

การดู

การดูเป็นการรับสารจากสื่อภาพและเสียง และแสดงทรรศนะได้จากการรับรู้สาร ดีความ แปลความ วิเคราะห์ และประเมินคุณค่าสารจากสื่อ เช่น การดูโทรทัศน์ การดูคอมพิวเตอร์ การดูละคร การดูภาพยนตร์ การดูหนังสือการ์ตูน (แม้ไม่มีเสียงแต่มีถ้อยคำอ่านแทนเสียงพูด) ผู้ดูจะต้องรับรู้สาร จากการดูและนำมาวิเคราะห์ ดีความ และประเมินคุณค่าของสารที่เป็นเนื้อเรื่อง โดยใช้หลักการพิจารณาวรรณคดีหรือการวิเคราะห์วรรณคดีเบื้องต้น เช่น แนวคิดของเรื่อง ฉากที่ประกอบเรื่องสมเหตุสมผล กิริยาท่าทาง และการแสดงออกของตัวละครมีความสมจริงกับบทบาท โครงเรื่อง เพลง แสง สี เสียง ที่ใช้ประกอบการแสดงให้อารมณ์แก่ผู้ดูสมจริง และสอดคล้องกับยุคสมัยของเหตุการณ์ที่จำลองสู่บทละคร คุณค่าทางจริยธรรม คุณธรรม และคุณค่าทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อผู้ดูหรือผู้ชม ถ้าเป็นการดูข่าวและเหตุการณ์ หรือการอภิปราย การใช้ความรู้ หรือเรื่องที่เป็นสารคดี การโฆษณาทางสื่อจะต้องพิจารณาเนื้อหาสาระว่าสมควรเชื่อถือได้หรือไม่ เป็นการโฆษณาชวนเชื่อหรือไม่ ความคิดสำคัญและมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้มากและการดูละครเวที ละครโทรทัศน์ ดูข่าวทางโทรทัศน์จะเป็นประโยชน์ได้รับความสนุกสนาน ต้องดูและวิเคราะห์ ประเมินค่า สามารถแสดงทรรศนะของตนได้อย่างมีเหตุผล

การตีความ

การตีความเป็นการใช้ความรู้ และประสบการณ์ของผู้อ่านและการใช้บริบท ได้แก่ คำที่แวดล้อมข้อความ ทำความเข้าใจข้อความหรือกำหนดความหมายของคำให้ถูกต้อง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๒๕ ให้ความหมายว่า การตีความหมาย ซึ่งหรือกำหนดความหมาย ให้ความหมายหรืออธิบาย ใช้หรือปรับให้เข้าใจเจตนา และความมุ่งหมายเพื่อความถูกต้อง

การเปลี่ยนแปลงของภาษา

ภาษาย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา คำคำหนึ่งในสมัยหนึ่งเขียนอย่างหนึ่งอีกสมัยหนึ่งเขียนอีกอย่างหนึ่ง คำว่า ประเทศ แต่เดิมเขียน ประเทศ คำว่า ปักซี่ใต้ แต่เดิมเขียน ปักใต้ ในปัจจุบันเขียน ปักซี่ใต้ คำว่า ลุ่มลึก แต่ก่อนเขียน ลุ่มลก ภาษาจึงมีการเปลี่ยนแปลง ทั้งความหมายและการเขียน บางครั้งคำบางคำ เช่น คำว่า หล่อน เป็นคำสรรพนามแสดงถึงคำพูด สรรพนามบุรุษที่ ๓ ที่เป็นคำสุภาพ แต่เดิมนั้นคำว่า หล่อน มีความหมายในเชิงดูแคลน เป็นต้น

การสร้างสรรค

การสร้างสรรค คือ การรู้จักเลือกความรู้ ประสบการณ์ที่มีอยู่เดิมมาเป็นพื้นฐาน ในการสร้างความรู้ ความคิดใหม่หรือสิ่งแปลกใหม่ที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพสูงกว่าเดิม บุคคลที่จะมีความสามารถในการสร้างสรรค จะต้องเป็นบุคคลที่มีความคิดอิสระอยู่เสมอ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มองโลกในแง่ดี คิดไตร่ตรอง ไม่ตัดสินใจสิ่งใดง่าย ๆ การสร้างสรรคของมนุษย์จะเกี่ยวเนื่องกัน กับความคิด การพูด การเขียน และการกระทำเชิงสร้างสรรคซึ่งต้องมีการคิดเชิงสร้างสรรคเป็นพื้นฐาน

ความคิดเชิงสร้างสรรคเป็นความคิดที่พัฒนามาจากความรู้และประสบการณ์เดิม ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานของการพูด การเขียน และการกระทำเชิงสร้างสรรค

การพูดและเขียนเชิงสร้างสรรค เป็นการแสดงออกทางภาษาที่ใช้ภาษาชัดเจนทำให้ไพเราะงดงาม เหมาะสม ถูกต้องตามเนื้อหาที่พูดและเขียน

การกระทำเชิงสร้างสรรคเป็นการกระทำที่ไม่ซ้ำแบบเดิม และคิดค้นใหม่แปลกไปจากเดิม และเป็นประโยชน์ที่สูงขึ้น

ข้อมูลสารสนเทศ

ข้อมูลสารสนเทศ หมายถึง เรื่องราว ข้อเท็จจริง ข้อมูลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่สามารถ สื่อความหมายด้วยการพูดบอกเล่า บันทึกเป็นเอกสาร รายงาน หนังสือ แผนที่ แผนภาพ ภาพถ่าย บันทึกด้วยเสียง และภาพ บันทึกด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นการเก็บเรื่องราวต่างๆ บันทึกไว้เป็นหลักฐานด้วยวิธีต่างๆ

ความหมายของคำ

คำที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารมีความหมายแบ่งได้เป็น ๓ ลักษณะ คือ

๑. ความหมายโดยตรง เป็นความหมายที่ใช้พูดจากันตรงตามความหมาย คำหนึ่งๆ นั้น อาจมีความหมายได้หลายความหมาย เช่น คำว่า กา อาจมีความหมายถึง ภาชนะใส่น้ำ หรืออาจหมายถึง นกชนิดหนึ่ง ตัวสีดำ ร้อง กา กา เป็นความหมายโดยตรง

๒. ความหมายแฝง คำอาจมีความหมายแฝงเพิ่มจากความหมายโดยตรงมักเป็นความหมายเกี่ยวกับความรู้สึก เช่น คำว่า ชี้เหนียวกับประหยัด หมายถึง ไม่ใช่จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่าย เป็นความหมายตรง แต่ความรู้สึกต่างกัน ประหยัดเป็นสิ่งดี แต่ชี้เหนียวเป็นสิ่งไม่ดี

๓. ความหมายในบริบท คำบางคำมีความหมายตรง เมื่อร่วมกับคำอื่นจะมีความหมายเพิ่มเติมกว้างขึ้น หรือแคบลงได้ เช่น คำว่า ดี เด็คดี หมายถึง ว่านอนสอนง่าย เสียดี หมายถึง ไพเราะ ดินสอดี หมายถึง เขียนได้ดี สุขภาพดี หมายถึง ไม่มีโรค ความหมายบริบทเป็นความหมาย เช่นเดียวกับความหมายแฝง

คุณค่าของงานประพันธ์

เมื่อผู้อ่านอ่านวรรณคดีหรือวรรณกรรมแล้ว ต้องประเมินงานประพันธ์ ให้เห็นคุณค่าของงานประพันธ์ ทำให้ผู้อ่านอ่านอย่างสนุก และได้รับประโยชน์จากการอ่านงานประพันธ์ คุณค่าของงานประพันธ์แบ่งได้เป็น ๒ ประการ คือ

๑. คุณค่าด้านวรรณศิลป์ ถ้าอ่านบทร้อยกรองก็จะพิจารณากลวิธีการแต่ง การเลือกเฟ้นถ้อยคำมาใช้ได้ไพเราะ มีความคิดสร้างสรรค์ ให้ความสะเทือนอารมณ์ ถ้าเป็นบทร้อยแก้วประเภทสารคดี รูปแบบการเขียนจะเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง วิธีการนำเสนอน่าสนใจ เนื้อหามีความถูกต้องใช้ภาษาสละสลวยชัดเจน การนำเสนอมีความคิดสร้างสรรค์ ร้อยแก้วประเภทบันเทิงคดี องค์ประกอบของเรื่องไม่ว่าเรื่องสั้น นวนิยาย นิทาน จะมีแก่นเรื่องโครงเรื่อง ตัวละครมีความสัมพันธ์กัน กลวิธีการแต่งแปลกใหม่ น่าสนใจ ปมขัดแย้งในการแต่งสร้างความสะเทือนอารมณ์ การใช้ถ้อยคำ

สร้างภาพได้ชัดเจน คำพูดในเรื่องเหมาะสมกับบุคลิกของ ตัวละครมีความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับชีวิต และสังคม

๒. คุณค่าด้านสังคม เป็นคุณค่าทางด้านวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ ชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ และคุณค่าทางจริยธรรม คุณค่าด้านสังคม เป็นคุณค่าที่ผู้อ่านจะเข้าใจชีวิตทั้งในโลกทัศน์และชีวิตทัศน์ เข้าใจการดำเนินชีวิต เข้าใจเพื่อนมนุษย์ดีขึ้น เนื้อหาย่อมเกี่ยวข้องกับการช่วยจรรโลงใจแก่ผู้อ่าน ช่วยพัฒนาสังคม ช่วยอนุรักษ์สิ่งมีคุณค่าของชาติบ้านเมือง และสนับสนุนค่านิยมอันดีงาม

โครงการ

โครงการเป็นการจัดการเรียนรู้วิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนด้วยการค้นคว้า ลงมือปฏิบัติจริง ในลักษณะของการสำรวจ ค้นคว้า ทดลอง ประดิษฐ์คิดค้น ผู้เรียนจะรวบรวมข้อมูล นำมาวิเคราะห์ ทดสอบเพื่อแก้ปัญหาข้อใจ ผู้เรียนนำความรู้จากชั้นเรียนมาบูรณาการในการแก้ปัญหา ค้นหาคำตอบ เป็นกระบวนการค้นพบนำไปสู่การเรียนรู้ ผู้เรียนจะเกิดทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการจัดการ ผู้สอนจะเข้าใจผู้เรียน เห็นรูปแบบการเรียนรู้ การคิด วิธีการทำงานของผู้เรียนจากการสังเกตการทำงานของผู้เรียน

การเรียนแบบโครงการเป็นการเรียนแบบศึกษาค้นคว้าวิธีการหนึ่ง เป็นการศึกษาค้นคว้าที่ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ มาใช้ในการแก้ปัญหา เป็นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนมีเหตุผลสรุปเรื่องราวอย่างมีกฎเกณฑ์ ทำงานอย่างมีระบบ การเรียนแบบโครงการ ไม่ใช่การศึกษาค้นคว้าจัดทำรายงานเพียงอย่างเดียว ต้องมีการวิเคราะห์ข้อมูลและมีการสรุปผล

ทักษะการสื่อสาร

ทักษะการสื่อสารได้แก่ ทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ซึ่งเป็นเครื่องมือของการส่งสารและการรับสาร การส่งสาร ได้แก่ การส่งความรู้ ความเชื่อ ความคิด ความรู้สึกด้วยการพูด และการเขียน ส่วนการรับสาร ได้แก่ การรับความรู้ ความเชื่อ ความคิด ด้วยการอ่านและการฟัง การฝึกทักษะการสื่อสารจึงเป็นการฝึกทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ให้สามารถรับสารและส่งสารอย่างมีประสิทธิภาพ

ธรรมชาติของภาษา

ธรรมชาติของภาษาเป็นคุณสมบัติของภาษาที่สำคัญมีคุณสมบัติพอสรุปได้ คือ ประการที่หนึ่ง ทุกภาษาจะประกอบด้วย เสียง และความหมาย โดยมีระเบียบแบบแผนหรือกฎเกณฑ์ในการใช้ อย่างเป็นระบบ ประการที่สอง ภาษามีพลังในการรอกงามมีรู้ลึ้นสุด หมายถึง มนุษย์สามารถใช้ภาษา สื่อความหมายได้โดยไม่ลึ้นสุด ประการที่สาม ภาษาเป็นเรื่องของการใช้สัญลักษณ์ร่วมกันหรือสมมติ ร่วมกัน และมีการรับรู้สัญลักษณ์หรือสมมติร่วมกัน เพื่อสร้างความเข้าใจตรงกัน ประการที่สี่ ภาษาสามารถใช้ภาษาพูดในการติดต่อสื่อสาร ไม่จำกัดเพศของผู้ส่งสาร ไม่ว่าจะหญิง ชาย เด็ก ผู้ใหญ่ สามารถผลัดกันในการส่งสาร และรับสารได้ ประการที่ห้า ภาษาพูดยอมใช้ได้ทั้งในปัจจุบัน อดีต และอนาคตไม่จำกัดเวลาและสถานที่ ประการที่หก ภาษาเป็นเครื่องมือการถ่ายทอดวัฒนธรรมและ วิชาความรู้นานาประการ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและการสร้างสรรค์สิ่งใหม่

แนวคิดในวรรณกรรม

แนวคิดในวรรณกรรม หรือแนวเรื่องในวรรณกรรม เป็นความคิดสำคัญในการผูกเรื่องให้ ดำเนินเรื่องไปตามแนวคิดหรือเป็นความคิดที่สอดแทรกในเรื่องใหญ่ แนวคิดย่อมเกี่ยวข้องกับมนุษย์ และสังคม เป็นสารที่ผู้เขียนส่งให้ผู้อ่าน เช่น ความดียอมชนะความชั่ว ทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่ว ความ ยุติธรรมทำให้โลกสันติสุข คนเราพ้นความตายไปไม่ได้ เป็นต้น ฉะนั้นแนวคิดเป็นสารที่ผู้เขียนต้องการ ส่งให้ผู้อ่านทราบ เช่น ความดี ความยุติธรรม ความรัก เป็นต้น

บริบท

บริบทเป็นคำที่แวดล้อมข้อความที่อ่านผู้อ่านจะใช้ความรู้สึกและประสบการณ์มากำหนด ความหมาย หรือความเข้าใจ โดยนำคำแวดล้อมมาช่วยประกอบความรู้ และประสบการณ์ เพื่อทำ ความเข้าใจหรือความหมายของคำ

พลังของภาษา

ภาษาเป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิตของมนุษย์ มนุษย์จึงสามารถเรียนรู้ภาษา เพื่อการ ดำรงชีวิต เป็นเครื่องมือของการสื่อสารและสามารถพัฒนาภาษาของตนได้ ภาษาช่วยให้คนรู้จักคิด และแสดงออกของความคิดด้วยการพูด การเขียนและการกระทำซึ่งเป็นผลจากการคิด ถ้าไม่มีภาษา

คนจะคิดไม่ได้ ถ้าคนมีภาษาน้อย มีคำศัพท์น้อย ความคิดของคนก็จะแคบไม่กว้างไกล คนที่ใช้ภาษาได้ดีจะมีความคิดดีด้วย คนจะใช้ความคิดและแสดงออกทางความคิดเป็นภาษา ซึ่งส่งผลไปสู่การกระทำ ผลของการกระทำส่งผลไปสู่ความคิด ซึ่งเป็นพลังของภาษา ภาษาจึงมีบทบาทสำคัญต่อมนุษย์ ช่วยให้มนุษย์พัฒนาความคิด ช่วยดำรงสังคมให้มนุษย์อยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสงบสุข มีไมตรีต่อกัน ช่วยเหลือกันด้วยการใช้ภาษาติดต่อสื่อสารกัน ช่วยให้คนปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม ภาษาช่วยให้มนุษย์เกิดการพัฒนา ใช้ภาษาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การอภิปรายโต้แย้งเพื่อนำไปสู่ผลสรุป มนุษย์ใช้ภาษาในการเรียนรู้ จุดบันทึกความรู้ แสวงหาความรู้ ช่วยจรรโลงใจ ด้วยการอ่านบทกลอน ร้องเพลง ภาษายังมีพลังในตัวของมันเอง เพราะภาพย่อมประกอบด้วยเสียงและความหมาย การใช้ภาษาใช้ถ้อยคำ ทำให้เกิดความรู้สึกต่อผู้รับสาร ให้เกิดความจงเกลียดจงชังหรือเกิด ความชื่นชอบ ความรักย่อมเกิดจากภาษาทั้งสิ้น ที่นำไปสู่ผลสรุปที่มีประสิทธิภาพ

ภาษาถิ่น

ภาษาถิ่นเป็นภาษาพื้นเมืองหรือภาษาที่ใช้ในท้องถิ่น ซึ่งเป็นภาษาดั้งเดิมของชาวพื้นบ้านที่ใช้พูดกันในหมู่เหล่าของตน บางครั้งจะใช้คำที่มีความหมายต่างกันไปเฉพาะถิ่น บางครั้งคำที่ใช้พูดจากันเป็นคำเดียว ความหมายต่างกันแล้วยังใช้สำเนียงที่ต่างกัน จึงมีคำกล่าวที่ว่า สำเนียงบอกภาษา สำเนียงจะบอกว่าเป็นภาษาอะไร และผู้พูดเป็นคนถิ่นใด อย่างไรก็ตามภาษาถิ่นในประเทศไทยไม่ว่าจะเป็นภาษาถิ่นเหนือ ถิ่นอีสาน ถิ่นใต้ สามารถสื่อสารเข้าใจกันได้ เพียงแต่สำเนียงแตกต่างกันไปเท่านั้น

ภาษาไทยมาตรฐาน

ภาษาไทยมาตรฐานหรือบางที่เรียกว่า ภาษาไทยกลางหรือภาษาราชการ เป็นภาษาที่ใช้สื่อสารกันทั่วประเทศ และเป็นภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้คนไทยสามารถใช้ภาษาราชการในการติดต่อสื่อสารสร้างความเป็นชาติไทย ภาษาไทยมาตรฐานก็คือ ภาษาที่ใช้กันในเมืองหลวง ที่ใช้ติดต่อกันทั้งประเทศ มีคำและสำเนียงภาษาที่เป็นมาตรฐานต้องพูดให้ชัดถ้อยชัดคำได้ตามมาตรฐานของภาษาไทย ภาษากลาง หรือภาษาไทยมาตรฐานมีความสำคัญ ในการสร้างความเป็นปึกแผ่นวรรณคดี มีการถ่ายทอดกันมาเป็นวรรณคดีประจำชาติ จะใช้ภาษาที่เป็นภาษาไทยมาตรฐานในการสร้างสรรค์งานประพันธ์ ทำให้วรรณคดีเป็นเครื่องมือในการศึกษาภาษาไทยมาตรฐานได้

ภาษาพูดกับภาษาเขียน

ภาษาพูดเป็นภาษาที่ใช้พูดจากัน ไม่เป็นแบบแผนภาษา ไม่พิถีพิถันในการใช้แต่ใช้สื่อสารกันได้ดี สร้างความรู้สึกที่เป็นกันเอง ใช้ในหมู่เพื่อนฝูง ในครอบครัว และติดต่อสื่อสารกันอย่างไม่เป็นทางการ การใช้ภาษาพูดจะใช้ภาษาที่เป็นกันเองและสุภาพ ในขณะที่เดียวกันก็ค้ำนึ่งว่าพูดกับบุคคลที่มีฐานะต่างกัน การใช้ถ้อยคำก็ต่างกันไปด้วย ไม่ค้ำนึ่งถึงหลักภาษาหรือระเบียบแบบแผนการใช้ภาษามากนัก

ส่วนภาษาเขียนเป็นภาษาที่ใช้เคร่งครัดต่อการใช้ถ้อยคำ และค้ำนึ่งถึงหลักภาษา เพื่อใช้ในการสื่อสารให้ถูกต้องและใช้ในการเขียนมากกว่าพูด ต้องใช้ถ้อยคำที่สุภาพ เขียนให้เป็นประโยคเลือกใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมกับสถานการณ์ในการสื่อสาร เป็นภาษาที่ใช้ในพิธีการต่าง ๆ เช่น การกล่าวรายงาน กล่าวปราศรัย กล่าวสดุดี การประชุมอภิปราย การปาฐกถา จะระมัดระวังการใช้คำที่ไม่จำเป็นหรือ คำฟุ่มเฟือย หรือการเล่นคำจนกลายเป็นการพูดหรือเขียนเล่นๆ

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local Wisdom) บางครั้งเรียกว่า ภูมิปัญญาชาวบ้านเป็นกระบวนทัศน์ (Paradigm) ของคนในท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์ระหว่างคนกับคน คนกับธรรมชาติ เพื่อความอยู่รอด แต่คนในท้องถิ่นจะสร้างความรู้จากประสบการณ์และจากการปฏิบัติ เป็นความรู้ ความคิดที่นำมาใช้ในท้องถิ่นของตนเพื่อการดำรงชีวิตที่เหมาะสมและสอดคล้องกับธรรมชาติ ผู้รู้จึงกลายเป็นปราชญ์ชาวบ้านที่มีความรู้เกี่ยวกับภาษา ยารักษาโรค และการดำเนินชีวิตในหมู่บ้านอย่างสงบสุข

ภูมิปัญญาทางภาษา

ภูมิปัญญาทางภาษา เป็นความรู้ทางภาษา วรรณกรรมท้องถิ่น บทเพลง สุภาษิต คำพังเพยในแต่ละท้องถิ่น ที่ได้ใช้ภาษาในการสร้างสรรค์ผลงานต่างๆ เพื่อใช้ประโยชน์ในกิจกรรมทางสังคมที่ต่างกัน โดยนำภูมิปัญญาทางภาษาในการสั่งสอนอบรมพิธีการต่างๆ การบันเทิงการละเล่น มีการแต่งเป็นคำประพันธ์ในรูปแบบต่างๆ ทั้งนิทาน นิทานปรัมปรา ตำนาน บทเพลง บทร้องเล่น บทเห่กล่อม บทสวดต่าง ๆ บททำขวัญ เพื่อประโยชน์ทางสังคม และเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมประจำถิ่น

ระดับภาษา

ภาษาเป็นวัฒนธรรมที่คนในสังคมจะต้องใช้ภาษาให้ถูกต้องกับสถานการณ์และโอกาสที่ใช้ภาษา บุคคล และประชุมชน การใช้ภาษาจึงแบ่งออกเป็นระดับของการใช้ภาษาได้หลายรูปแบบ ตำราแต่ละเล่มจะแบ่งระดับภาษาแตกต่างกันตามลักษณะสัมพันธภาพของบุคคลและสถานการณ์ การแบ่งระดับภาษาประมวลได้ดังนี้

๑. การแบ่งระดับภาษาที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

๑.๑ ภาษาที่ไม่เป็นทางการหรือภาษาที่เป็นแบบแผน เช่น การใช้ภาษาในการประชุม ในการกล่าวสุนทรพจน์ เป็นต้น

๑.๒ ภาษาที่ไม่เป็นทางการ หรือภาษาที่ไม่เป็นแบบแผน เช่น การใช้ภาษาในการสนทนา การใช้ภาษาในการเขียนจดหมายถึงผู้คุ้นเคย การใช้ภาษาในการเล่าเรื่องหรือประสบการณ์ เป็นต้น

๒. การแบ่งระดับภาษาที่เป็นพิธีการกับระดับภาษาที่ไม่เป็นพิธีการ การแบ่งภาษาแบบนี้เป็นการแบ่งภาษาตามความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นระดับ ดังนี้

๒.๑ ภาษาระดับพิธีการ เป็นภาษาแบบแผน

๒.๒ ภาษาระดับกึ่งพิธีการ เป็นภาษากึ่งแบบแผน

๒.๓ ภาษาระดับที่ไม่เป็นพิธีการ เป็นภาษาไม่เป็นแบบแผน

๓. การแบ่งระดับภาษาตามสภาพแวดล้อม โดยแบ่งระดับภาษาระดับย่อยเป็น ๕ ระดับ

คือ

๓.๑ ภาษาระดับพิธีการ เช่น การกล่าวปราศรัย การกล่าวเปิดงาน

๓.๒ ภาษาระดับทางการ เช่น การรายงาน การอภิปราย

๓.๓ ภาษาระดับกึ่งทางการ เช่น การประชุมอภิปราย การปาฐกถา

๓.๔ ภาษาระดับการสนทนา เช่น การสนทนากับบุคคลอย่างเป็นทางการ

๓.๕ ภาษาระดับกันเอง เช่น การสนทนาพูดคุยในหมู่เพื่อนฝูงในครอบครัว

วิจารณ์ญาณ

วิจารณ์ญาณ หมายถึง การใช้ความรู้ ความคิด ทำความเข้าใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างมีเหตุผล การมีวิจารณ์ญาณต้องอาศัยประสบการณ์ในการพิจารณาตัดสินสาร ด้วยความรอบคอบ และอย่างชาญฉลาดเป็นเหตุเป็นผล